

d'Oude Binnenstad

Kwartaaluitgave van de samenwerkende bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad. Gratis huis-aan-huis verspreid in de oude binnenstad.

De programma's van de politieke partijen voor verkiezingen van de gemeenteraad en de deelraden op 3 maart 2010

Steun voor aanpak Wallen

PvdA, GroenLinks, VVD en de SP lijken steun te geven aan de huidige aanpak. Er moet echter een kanttekening worden geplaatst: het gaat hier om een analyse van ontwerpprogramma's. Leden van de verschillende partijen kunnen nog veranderingen aanbrengen op vergaderingen van hun partij.

Onder de kop 'Actiepunten voor een veilig Amsterdam' vermeldt het gemeentelijk verkiezingsprogramma van de PvdA de volgende passage: "De PvdA zet de Wallenaanpak (1012) met kracht voort. In het stadshart van Amsterdam is sprake van vastgoedspeculatie, witwassen van drugsgelden, vrouwenhandel, uitbuiting en mishandeling. De PvdA wil dit met kracht bestrijden. Van 76 *coffeeshops* in het postcodegebied 1012 worden er 26 gesloten. Tevens worden circa 185 ramen gesloten. Door middel van de straatgerichte aanpak wil de PvdA het aantal automaten-



Kwaliteitsslag maken...

hallen, seksbioscopen, sekswinkels, belwinkels, massagesalons en overlastgevend horeca in aantal en dominantie op de buurt verminderen. De onderwereld mag nergens in de stad de baas

zijn. Vrijheid mag niet verward worden met vrijblijvendheid en onverschilligheid."

>Lees meer op pagina 11

Het meest opmerkelijke aan het vernieuwde restaurant is de extra ingang aan de straatkant

Enerverend jaar voor The Grand

Het was wel een jaartje voor de medewerkers van hotel The Grand. Want het is natuurlijk niet niks als een hotel een grootscheepse verbouwing ondergaat en de gasten daar zo min mogelijk van mogen merken. Dat vereist een hoop geregel en organisatietalent. Als klap op de vuurpijl vertrok directeur Robert-Jan Woltering afgelopen voorjaar te paard en gekleed in een politie-uniform het hotel. Dat was gelukkig maar voor één dag.

Vorige maand werd met de heropening van het restaurant, nu Bridges geheten, de verbouwing van het hotel afgerond. Burgemeester Job Cohen verrichtte de opening en mocht als eerste het boek *The Grand* in ontvangst nemen. In dit boek passeren vijf eeuwen (culinaire) geschiedenis van dit markante gebouw de revue, met zo'n dertig authentieke gerechten van de hand van chef-kok Aurélien Poirot.

Binnentuin

Het meest opmerkelijke aan het ver-



Thérèse Boer van De Librije tijdens culinair verrassingsweekend...

nieuwde restaurant is de extra ingang aan de straatkant. Makkelijker voor gasten die hier willen lunchen of dineren en nu niet eerst door het hotel hoeven te lopen. Ook de opnieuw ingerichte binnentuin is zo te bereiken.

Nog net voor de heropening vond in de klassieke raadszaal, tijdelijk omgetoverd tot restaurant, voor het derde jaar

in successie het *Stars, Food & Art*-evenement plaats. Een culinair verrassingsweekend, met maar liefst dertien chefs uit binnen- en buitenland en opnieuw een krachttoer voor alle medewerkers. Een deel van de opbrengst ging naar het Amsterdamse Rode Kruis voor hun actie '2 aan tafel', een project

>Lees verder op pagina 2

Elvis in Amsterdam

Praten doet Elvis niet - dat vindt hij ordinair, napraten past niet bij de statuur van een eerste klas gelegenheid. Zingen doet hij alleen 's nachts, als het restaurant verlaten is. > 3

De droom van Van Gogh

Eind vorige maand overleed Peter van Gogh, bijna een eeuw lang buurtbewoner. Met enige uitstapjes naar andere plaatsen, maar altijd weer terugkerend naar zijn eigen buurt, heeft hij ruim 95 jaar er doorgebracht. > 5

Tien jaar WonderWood

WonderWood, op de hoek van het Rusland en de Oudezijds Achterburgwal, doet van alles in multiplex. En bestaat nu tien jaar. Het werd onlangs gevierd met een expositie en het boek *Little Wonders*. > 7

'Het kan niet zo zijn dat alleen een aantal hotels iets mag wat voor andere ondernemers en particulieren streng verboden is'

Legaliseren appartementen wekt ergenis

Voorzitter van het stadsdeelbestuur Els Iping (PvdA) kondigde onlangs aan dat zij het kortstondig verhuren van woningen door bepaalde hotels gaat toestaan. Ook centrale stad wethouder Hans Gerson (PvdA) liet zich in dergelijke bewoordingen uit. Het zou gaan om een bestemmingswijziging van een aanzienlijk aantal kleine appartementen in de binnenstad. Dit leidde tot protesten van betrokken raadscommissies.

Het plan om onder meer enkele tientallen hotelappartementen in het Wallengebied te legaliseren, roept bij verschillende partijen en organisaties de nodige vraagtekens op. Het gaat om appartementen die door de NV Zeedijk en Stadsherstel begin jaren 90 zijn gerenoveerd en vervolgens aan grote hotels als Krasnapolsky en Barbizon zijn verhuurd. Deze verhuren de appartementen vervolgens door aan toeristen en buitenlanders die in Nederland werken. Juist nu sinds kort elke vorm van kort verblijf in woningen in het postcodegebied 1012 werd verboden en elders in de stad aan strenge voorwaarden moet voldoen, wekt de legalisatie grote bevreemding.

Zes maanden

Het nieuwe beleid komt erop neer dat in postcodegebied 1012 geen enkele woning, ook niet in de vrije sector, voor korter dan zes maanden verhuurd mag

worden. Niet aan toeristen maar ook niet aan buitenlands personeel dat hier werkt. Een eigenaar van een appartement in de vrije sector die bijvoorbeeld een halfjaar weggaat mag dus aan niemand zijn woning kortstondig verhuren. In de sociale sector mag dit uiteraard evenmin. Vergunningen worden niet verleend. Inmiddels zijn alle 17 aanvragen voor een vergunning dan ook afgewezen. De enige uitzondering die is aangekondigd betreft de zogeheten Barazani-panden aan het Damrak die de gemeente zelf onlangs aankocht. Ook de appartementen van hotels als Krasnapolsky en Barbizon zouden in de sociale sector vallen. Ze meten veelal minder dan 60 m² (ca. 70 punten) en zijn eigendom van corporaties waar de gemeente aandeelhouder van is. Woningonttrekking, dat wil zeggen, een woning ergens anders voor gebruiken dan wonen, is in Amsterdam bijna een halsmisdrijf: vanaf 1 januari 2010 wordt woningonttrekking beboet met ten hoogste 18.500 euro. De Dienst Wonen ontkent dat het hier gaat om *woningen*, laat staan *sociale woningen*. Wordvoerder Pim de Ruiter: "De appartementen van Krasnapolsky en Barbizon zijn na de renovatie begin jaren negentig nooit in de normale verhuur geweest, dus dan tellen ze niet mee in de woningvoorraad". Mocht dat argument niet overtuigen, dan tilt de gemeente ze boven de huurliberalisatie-

>Lees verder op pagina 2

'Gewoon een gek stel'

Landelijk bekendheid kregen Thea (68) en Bronja (78) Jongejans vorig jaar maart door hun dagelijkse optreden in Man Bijt Hond en later tijdens de marathon-kerstshow. Op straat vallen mensen hen spontaan om de hals. Ze kennen elkaar op 22 november een halve eeuw, waarvan ze 46 jaar als Thea en Jan door het leven gingen. > 6

Moord op de Wallen

Lichtjes dwarrelen de sneeuwvlokjes omlaag. Het is daags voor Kerstmis. Doodstil liggen de dakpannen van De Waag onder hun witte deken. Sjokkend trekken twee paarden een koetsje met toeristen voort. Uit hun neusgaten - van die paarden dus - kringelen ijle stoomwolkjes. > 8

Coffee Company

Op de hoek van de Oude Doelenstraat en Oudezijds Achterburgwal zijn de schilderwerken van *Harald the Kangaroo* verdwenen. Jarenlang bepaalden zij het beeld van de toegang tot de Wallen en werden vaak gefotografeerd. Eindelijk heeft de langverwachte vestiging van de *Coffee Company* er zijn plek gekregen. > 12

'Waar zitten die criminelen?'

Ze zijn het zat om jarenlang op hun vergunningen te moeten wachten en voortdurend te worden gecriminaliseerd. "We hebben het beste voor met de buurt," vinden ze. Jan Otten, Marcel Katee en Jan Broers hebben hun opvattingen over de toekomst van de Wallen. Dus hoort die ook te worden weergegeven. > 13

Colofon



d'Oude Binnenstad

Kwartaaluitgave van bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad.

Postadres: Dr. Willem Dreesweg 21
1188 KA Amstelveen
tel: (020) 627 24 24
fax: (020) 627 13 13
E-mail: redactie@oudebinnenstad.nl

Coördinatie: Huub Michiels

Redactie: Eveline Brilleman, Eveline van Dijk, Joep de Groot, Ewout van der Hoog, Teun van Hellenberg Hubar, Wim de Jong, Hugo Klooster, Annemiek de Kroon, Wanda Nikkels, Willem Oosterbeek, Maya Rasker, Edwin Schölvinc, Gerard Smink, Coleta Valkenburg, Gerrit van de Veen, Frits Visser, Herman Vuijsje, Paul Woltering.

Fotografie: Marian van de Veen-van Rijk

Secretariaat: HEM Automation

Eindredactie: Oebele de Jong, Huub Michiels

Vormgeving: (Parentese:)

Drukker: drukkerij Atlantic

**drukkerij
atlantic bv
voor
maatwerk
in drukwerk**



Voor het hele traject van vormgeving tot drukken en afwerken. De snelle en voordelige printservice, bijzonder geschikt voor kleine oplagen in kleur, completeert het aanbod.

**Prinsengracht 220
1016 HD Amsterdam**

telefoon: 020 - 624 25 76
fax: 020 - 620 48 63
e-mail: druk.atlantic@planet.nl

Commentaar

Het mooie is dat niet alleen bewoners en ondernemers heel blij zijn met het terugdringen van de problemen die drugs veroorzaken, maar ook de verslaafden zelf

Twintig jaar

Met dit kerstnummer sluit d'Oude Binnenstad zijn twintigste jaar af. Twintig jaar buurtkrant! Wie had bij de start kunnen denken dat deze zo'n lang leven beschoren zou zijn. Reden genoeg om in de volgende aflevering hieraan wat meer aandacht aan te besteden.

De buurtkrant werd indertijd gestart als actiemiddel tegen de drugsoverlast. De grote acties waren geweest. De gemeente begon langzaam wakker te worden en een buurtkrant leek een goed middel om iedereen bij de les te houden. Die oorspronkelijke doelstelling om de drugsoverlast kwijt te raken is in die twintig jaar gerealiseerd. Vooral na de komst van de stadsdeelraad is de drugsoverlast effectief aangepakt, zodat eigenlijk al enige jaren kan worden gesproken van een hemelsbreed verschil met de situatie uit de negentiger jaren. Velen hebben hier heel hard aan gewerkt, waarvoor zij dank verdienen. Het mooie is dat niet alleen bewoners en ondernemers hier heel blij mee zijn, maar ook de verslaafden zelf. Wat er al niet mogelijk is!

Met het verdwijnen van de drugsoverlast is de afgelopen jaren de aandacht voor de buurt ook verschoven naar achterliggende factoren die het leef- en ondernemingsklimaat bepalen. Aandacht voor diversiteit, doorbreken van monoculturen, witwassen van crimineel verkregen gelden, versterking van de onroerendgoedmarkt en het tegengaan van verloedering door het maken van een kwaliteitsslag. Dat heeft geleid tot het project-1012, waarmee stad en stadsdeel, samen met belanghebbenden, de oude binnenstad willen vernieuwen. Het moet een kwalitatief passend onderdeel worden van een vernieuwde Amsterdamse binnenstad, aansluiten op het Rode Loperproject, het gerenoveerde Stationsplein en de nieuwe metrolijn.

Verdrijven van de drugsoverlast was iets waar vrijwel iedereen in de buurt zich wel in kon vinden. Alle verschillende belangengroepen hadden last van de drugssituatie en konden elkaar wel steunen in een gezamenlijke aanpak. Die gezamenlijkheid is er niet als het gaat om de nu te maken kwaliteitsslag. Daarvoor lopen de belangen te zeer uiteen. Het interview in dit nummer met ondernemers uit de seks- en gokbranche is hiervan een illustratie. Zij hebben hun mening – en die behoort ook te worden weergegeven in een buurtkrant als deze.

Het niet langer deelnemen aan het Integraal Burgwallen Overleg van de raam-exploitanten is van die verschillen van inzicht eveneens een illustratie. Of dit raar is? Veeleer is het vanzelfsprekend dat bij een dergelijke operatie de belangen uiteen lopen. Zou dat niet zo zijn dan zou er pas echt iets raars aan de hand zijn. De vroegere gemeenschappelijke vijand, de drugsoverlast, is er niet meer en dus worden alle onderliggende verschillende belangen weer zichtbaar.

De buurtkrant hoopt ook de komende periode weer verslag te doen van de ontwikkelingen en van de verschillen in opvatting. Dit laat onverlet dat de redactie zelf ook een mening heeft over de ontwikkelingen en dat die terug te vinden is in commentaren en keuze van artikelen. De rode draad is: realiseren van een buurt die kwalitatief een waardig onderdeel vormt van hartje centrum van de hoofdstad van ons land.

Geveltuin voor het voorjaar

Bewoners uit de Nieuwmarkt, Burgwallen, Amstelveeldbuurt, Groot Waterloo en Westelijke Grachtengordel, die een geveltuin voor hun woning willen, kunnen hiervoor nu een aanvraag indienen.

De geveltuintjes worden in maart en april 2010 aangelegd door de stratenmakerij, zodat ze planrijp zijn in mei. Er zijn geen kosten aan verbonden. Op 15 mei wordt, in samenwerking met het stadsdeel Centrum, de jaarlijkse Gevel-

tuinendag op het J.S. Siebbeleshof georganiseerd om de nieuw aangelegde geveltuintjes een startimpuls te geven. Ook mensen die al geruime tijd een geveltuintje of plantenbak hebben, zijn hier welkom. De aanvraag voor de geveltuint moet worden gericht aan Veronika Esser, wijkcentrum d'Oude Stadt, Nieuwe Doelenstraat 55, 1012 CP Amsterdam. (020.623.55.76) of veronika@oude-stadt.nl. Op het wijkcentrum kan ook worden nagegaan of de locatie voldoet aan de voorwaarden.

> Vervolg van pagina 1

Tijdelijke verhuur woningen

grens met behulp van de Amsterdamse methode: de huurprijs mag dan wegens investeringen worden verhoogd omdat het om monumenten gaat. Die methode is sinds 2001 niet meer in gebruik omdat de meeste sociale woningen uit de monumentale binnenstad zouden verdwijnen. De Huurdersvereniging Centrum vindt het volslagen absurd dat de appartementen opeens geen woningen meer zouden zijn. Voorzitter Johan Touw: "Woningen zijn woningen. Punt uit. Vergeet niet dat de woningen met gemeenschapsgeld zijn gerenoveerd."

Het is vooral opmerkelijk dat hotels die destijds zelf het kort verhuren van appartementen als concurrentievervalsing hebben aangekaart bij de overheid, zo de hand boven het hoofd wordt gehouden. Temeer daar reeds een aantal jaren streng werd opgetreden tegen verhuur aan buitenlanders door bona fide bureaus, zelfs nog voordat het huidige strenge beleid bestond. Dit meten met twee maten door de overheid is velen een doorn in het oog. Deelraadslid Olga de Meij (VVD): "Al vier jaar proberen wij het stadsdeelbestuur te bewegen tot rechtsgelijkheid zodat de positie van Amsterdam als vestigingsstad behouden blijft. Het kan niet zo zijn dat alleen een aantal hotels iets mag wat voor andere ondernemers en particulieren streng verboden is."

> Vervolg van pagina 1

The Grand

waarbij jongere vrijwilligers in contact worden gebracht met een oudere stadsbewoner. Een keer per maand wordt er dan samen gekookt en gegeten, voor beiden iets om naar uit te kijken.

Het eind van dit bewogen jaar wordt helemaal in de kerstfeer afgesloten. Van 16 tot en met 20 december is de binnenplaats het decor van een traditionele kerstmarkt. Naast de verlichte kerstboom staan hier kraampjes met winterse gerechten, warme chocolademelk en *Glühwein* maar ook met kerstdecoraties en -cadeautjes. Om de stemming nog meer te verhogen brengt een koor iedere dag kerstliedjes ten gehore. De entree voor deze kerstmarkt bedraagt het symbolische bedrag van € 1,00, dat geheel ten goede komt aan het koor.

Voor wie altijd al eens een nachtje in The Grand had willen doorbrengen is deze decembermaand misschien wel de gelegenheid om dat te doen voor de speciale prijs van € 160,00 per persoon (min. 2 personen) inclusief een ontvangst met *afternoontea* en een champagneontbijt. (Informatie over '2 aan tafel', zie www.rodekruij.nl/amsterdam)

Joep de Groot



Het is mij in de jaren zeventig wel gebeurd dat ik met een hengel en een dikke brasem aan het haakje stond te wachten op ome Jan, omdat hij zijn schepnet was vergeten

Andere tijden

Op één van mijn struintochten over het Waterlooplein naar boeken over Amsterdam en oud gereedschap kreeg ik een conflict met een boekverkoper. Hij wilde drie euro en ik vond twee genoeg. Een man die mij blijkbaar kende greep in en zei het verschil bij te passen. Na deze verrassende aankoop, werd ik achtervolgd door die verkoper met de vraag of ik de oud-wijkagent van de Wallen was. Hij zei de vriend te zijn van Wil van der W. Waarop ik reageerde: "Wil de Paardekop." Ik kreeg van hem het adres en telefoonnummer en het dringende verzoek haar te bellen voor een afspraak.

Nu was Wil in de jaren zeventig van de categorie van Mien van Haring Arie en Parijse Leen en een zeer onmatig mens. Was ze vrolijk, dan kregen je lachspieren het danig te verduren. Ging ze aan de drank, dan kon dat twee of drie dagen duren voordat ze door haar hoeven ging. Dan hadden wij een politiebus en een stuk of vijf dienders nodig om haar in de dronkemanscel te krijgen. Dat waren andere tijden.

De prostituees - en hun mannetjes - hadden toen naast hun woning en werkplek de drie K's: koffie-huis, kapper en kroeg. Vaak ventilerden ze daar hun mening op duidelijke en luide toon. Is er nog een ouderwets koffiehuis te vinden in de buurt? Heeft u de laatste tijd nog een buurtbewoner zien vissen in de gracht? Het is mij in de jaren zeventig wel gebeurd dat ik met een hengel en een dikke brasem aan het haakje stond te wachten op ome Jan, omdat hij zijn schepnet was vergeten. Ik wil niet zeggen dat deze buurt saai is geworden, maar het is wel meer van hetzelfde. Alleen nog maar toeristen en alles wat daar omheen hangt.

Ook zullen we Peter van Gogh missen. Die lange man, met grijs haar en zijn vouwfiets. Een filosofische architect, die een halve eeuw geleden de klimatologische stad uitvond. Een man, die graag shockeerde om een debat uit te lokken. Hij kon mij begroeten met: "Zo, klootzak van het gezag." Op zo'n man moet en kun je ook niet boos worden. Zijn lichaam is naar de wetenschap gegaan. Vrienden en vooral vriendinnen had een borrel georganiseerd in zijn oude woning om afscheid van hem te nemen.



**DÈ BAKKER VAN
DE BINNENSTAD!**
® BROOD

**BAKKER JAN BAKT OOK DIT JAAR WEER
DE BERUCHTE BIER(OLIE)BOLLEN!!!**

**KOM LANGS OM EEN LEKKERE BOL TE PROEVEN
EN EEN BESTELLING TE PLAATSEN.**

Elke dag van de week geopend op Zeedijk 66!
Maandag t/m vrijdag: 9-18 uur
Zaterdag: 8-18 uur
Zondag: 10-17 uur

Sinds 1956

**FROMAGERIE
Elza's**



**Dit kwartaal in de aanbieding:
Drie soorten franse kaas € 6,-
Jong belegen geitenkaas € 14,50 per kilo
Wij staan van maandag t/m zaterdag op de Nieuwmarkt**

Praten doet Elvis niet - dat vindt hij ordinair, napraten past niet bij de statuur van een eersteklas gelegenheid. Zingen doet hij alleen 's nachts, als het restaurant verlaten is, op Lodewijk en Colbert na

Elvis in Amsterdam



Mario Brandt met Elvis...

'Afblijven' vermeldt een bordje op het podium waarover Elvis heen en weer paradeert. Overbodig, want hij is ongenaakbaar en onbereikbaar in zijn smetteloos witte outfit, zijn kuif geraffineerd uitgelicht door een *flashlight* bovenin de zaal.

Elvis ziet de bezoekers niet eens, hij kijkt straal langs hen heen - naar perron 2b, naar de rails. Is hij als die *kleine Italiener*? Heeft hij heimwee naar huis? Maar da's dan wel een eind met de trein. Elvis komt uit Australië.

Kuifkakatoe

Elvis' podium is de balie van Grand Café-Restaurant 1e klas op het Centraal Station. Zeven jaar oud is hij, waarvan hij er vijf doorbracht in de monumentale ruimte die vroeger als eerste klasse wachtkamer dienst deed. Hij kan wel negentig jaar oud worden, deze kuifkakatoe...

Elvis is maar één van de ornamenten in dit uitbundig gedecoreerde restaurant. Hij wordt omringd door heuse palmen en door blad- en bloemmotieven op de wanden - de originele

schilderingen van eind negentiende eeuw. En door twee imposante borstbeelden, die elkaar aankijken - hoe lang al?

Eh, een paar jaar. "We hebben de beelden aangeschaft op de Horecava," vertelt eigenaar Mario Brandt van het restaurant, die net langskomt om kaketo Elvis een beetje bij te knippen - niet zijn kuif, maar zijn veren en zijn nagels. "Ze zijn van plastic en gips." Onderzoek door een professor die toevallig kwam eten, heeft uitgewezen dat het ene beeld Jean-Baptiste Colbert, minister van Financiën van de Franse koning Lodewijk XIV, voorstelt. Het origineel staat in het Louvre. De andere buste is van die Zonnekoning zelf. Of van de roemruchte kardinaal Richelieu, op de Horecava waren ze daar niet zo duidelijk over.

Intussen komt Elvis op zijn grote blote poten aangestapt en neemt plaats op een koeler, gevuld met flessen wijn. Hij maakt zachte klakgeluidjes, heel subtiel. Hij gaat pas vocaal uit zijn bol als zijn baas hem stevig bij de poten pakt en flink heen en weer zwiëpt door de lucht. Als hij Elvis daarna omhoog houdt, is die zo in zijn sas dat z'n kuif zich omhoog plooit als de kraag van een zeventiende-eeuwse Amsterdamse patriciër. Met zijn ene poot strijkt hij er aanvallig doorheen en kijkt omfloerst in de camera.

Kortwieken

Ondanks dat bordje 'Afblijven' vindt Elvis het best als hij wordt aangehaald. Hij heeft ook

een hele serie bewonderaars. De baas, de bedrijfsleider en een van de obers, maar ook een oude dame die af en toe een stukje met hem gaat wandelen op het perron. Wegvliegen, de stad in, *zum Städtle hinaus* - dat doet Elvis niet. Hij zou zijn vrienden Lodewijk en Colbert nooit in de steek laten, hij heeft geen *wooden heart*. En is bovendien gekortwiekt.

Hoe Elvis terecht kwam, in zijn hoekje op deze toonbank? "Ik zag een paar jaar geleden een papagaai in een restaurant in Rusland," legt baas Mario uit. "Die vloog vrij heen en weer, dat kan hier niet. Maar ik ben toen wel naar Dennis Papagaaien in Landsmeer gegaan en heb Elvis gekocht."

De vogel draagt beslist bij tot de voorname sfeer van het etablissement. Hij knabbelt bedachtzaam op zijn linkerpoot - een beetje à la *Le Penseur*. Kijkt koket uit z'n ooghoeken omhoog naar het rijk versierde plafond. "Kijk," wijst de baas, "het is een beetje blauw rond zijn ogen. Daar kun je aan zien dat het een mannetje is. Bij vrouwtjes is het daar roze. Eerlijk waar!"

Praten doet Elvis niet - dat vindt hij ordinair, napraten past niet bij de statuur van een eersteklas gelegenheid. Zingen doet hij alleen 's nachts, als het restaurant verlaten is, op Lodewijk en Colbert na. Licht aangeschoten nachtreinpassagiers hebben duidelijk gehoord hoe hij die twee dan toezingt: *Now the stage is bare and I'm standing there... tell me, dear, are you lonesome tonight?*

Bier proeven aan de Warmoesstraat

Brouwerij De Prael heeft er sinds vrijdag 13 november een proeflokaal bij: Warmoesstraat 15. Bieren proeven met namen als Johnny, Heintje en Willeke, die worden gebrouwen in de eigen brouwerij aan de Oudezijds Voorburgwal 30. De openingstijden van het proeflokaal zijn woensdag tot en met zaterdag van 15-20 uur.



Bordeel van de 21ste eeuw

Nu nog te bezichtigen in Londen, maar maart volgend jaar komt de nu al veel besproken expositie 'Hoerengracht' naar het Amsterdams Historisch Museum.

Deze expositie geeft een impressie van het raambordeel in de eenentwintigste eeuw; de Wallen als kunstwerk nagebouwd naar een idee van het kunstenaarspaar Edward en Nancy Kienholz. Het kunstwerk maakt deel uit van een tentoonstelling waarin de relatie tussen kunst en de Wallen wordt belicht.

Stadsgids Amsterdam



Voor het eerst heeft Amsterdam een gecombineerde stads-, wandel- en architectuurgids. Naast algemene informatie over de stad, bevat *Amsterdam Stads- en Wandelgids* tien uitgebreide wandelingen langs alle belangrijke monumenten en gebouwen.

In de gids is ook een complete grachten-gids opgenomen. Met behulp van het uitgebreide register zijn de monumentale (grachten)huizen en gebouwen snel te vinden. Er zijn meer dan 1.100 panden beschreven en de gids is rijk geïllustreerd met foto's.

Het is een prachtige gids voor de binnestadbewoner zelf, maar zeker ook voor diens gasten, die met deze gids in de hand zich heel snel thuis zullen voelen in onze stad.

Amsterdam Stads- en Wandelgids is verkrijgbaar via de boekhandel. ISBN: 978 90 81129 65 7. 270 pagina's, genaaid gebonden. Winkelverkoopprijs: € 19,50. Ook te bestellen bij bol.com.

Kom eens naar een concert in Het Bethaniënklooster

Een overzicht van de concerten vindt u op WWW.BETHANIENKLOOSTER.NL

Met deze bon hebt u recht op € 5,- korting



Het Bethaniënklooster
Barndesteeg 6b
1012 BV Amsterdam
020-6250078



De Winkel voor de kaasliehebber

DAMSTRAAT 19
AMSTERDAM
TELEFOON 622 91 18

BRIDGES

FIN S & V I N S

AMSTERDAM

WWW.BRIDGESRESTAURANT.NL

Bridges: Hollandse vis met een Franse twist! Het moderne en trendy restaurant schenkt speciaal samengestelde wijnarrangementen en vintage champagnes. De aangrenzende Vinothèque, waar de sommelier de wijnen proeft en selecteert, geeft u de mogelijkheid om privé te dineren. Sea you!

Bridges | Oudezijds Voorburgwal 197 | Amsterdam
020 555 3 560 | valet parking aanwezig

Tentoonstellingen

*
Sinterklaas!
Traditie in voor- en tegenspoed
14 nov. 2009 t/m 10 jan. 2010

*
Open Restauratie!
De restauratie van een uniek monument, 2009-2011
14 nov. 2009 t/m juli 2010

Ons' Lieve Heer op Solder

Oudezijds Voorburgwal 40
Amsterdam
www.opsolder.nl



Ideën, vragen, opmerkingen..?



VVD-FRACTIE AMSTERDAM CENTRUM

Bel 020 5524560 of mail naar vvd@centrum.amsterdam.nl

www.vvdcentrum.nl
voor échte oplossingen

voor uw ramen



CAPSICUM
NATUURSTOFFEN
Oude Hoogstraat 1
Amsterdam
www.capsicum.nl
020 6231016

DE SCHROEF



Ijzersterk in:
gereedschap, machines, elektra, sleutels & sloten, bevestigingsmateriaal.
Topmerken:
Knipex, PB, Festool, Metabo, Lips, Mul-T-lock, Sigma, Histor

O.Z. Voorburgwal 101, 1012 EM Amsterdam
tel: (020) 638 50 50
fax: (020) 638 50 65

Openingstijden:
ma, di, do, vr: 8:30 - 17:00,
za 9:30 - 13:00,
wo gesloten

HOUT EN PLAAT
MOOI OP MAAT



Houthandel Schmidt bv

O.Z. Achterburgwal 53-55
1012 DB Amsterdam
Tel. (020) 624 27 65 (020) 622 66 61
Fax: (020) 623 92 59
e-mail: houthandelschmidt@hetnet.nl

Maandag t/m vrijdag van 8.00-17.00 u.
Met eigen aanlegsteiger, dus ook per boot bereikbaar



OOK VOOR PVC, IJZER- EN ELEKTRAWAREN

Ook adverteren in

d'Oude Binnenstad

e-mail naar: info@oudebinnenstad.nl



W. VAN POELGEEST B.V. ANTIQUARIAAT

Oudezijds Voorburgwal 43
1012 EJ Amsterdam,
Tel: (020) 622 17 00
Tel. na 19.00 uur (0294) 26 19 29
e-mail: antiquariaat@wvanpoelgeest.nl
Gespecialiseerd in handgemaakte lijsten in alle stijlen. Ook restauraties. Oude prenten en kaarten

Je zou je poten uit je k... lopen om hier een borrel te kopen



Rinus Wil Frits

Ook adverteren in

d'Oude Binnenstad



e-mail naar: info@oudebinnenstad.nl

felixprint Oudezijds Achterburgwal 141b
1012 DG Amsterdam
020 6259807 felixoi@xs4all.nl

Heeft u regelmatig kleurenprintwerk? Dan bent u bij ons aan het goede adres!

Voor een bijzonder lage prijs maken wij al uw kleurenprintwerk. Boekjes, brochures, posters en / of briefpapier. Voor folders, uitnodigingen of kaartjes kunnen we uw werk op dikker papier en zelfs karton printen. Indien nodig binden wij uw prints met een metalen of plastic ringband.

Bent u onzeker over de printkwaliteit? Wij maken graag een gratis proefprintje.

Geen tijd om zelf langs te komen dan kunnen wij uw werk in overleg met u (afhankelijk van de lokatie) gratis halen en brengen.

In de meeste gevallen is uw werk binnen één dag gereed, maar ook vaak klaar terwijl u wacht!!!

U levert ze aan als een PDF-bestand, opgemaakt en printklaar. Houd u er wel rekening mee dat uw tekst niet te dicht op de rand staat, min 5 mm afstand vanaf de rand vrijhouden i.v.m. snijden.

ALLE PRIJZEN ZIJN EXCL. BTW AANLEVEREN ALS EEN PDF BESTAND OP CD, USB, E-MAIL. PRINT OP 100g PAPIER, UITSLUITEND KONINKLIJKE BESLUIT.

MISSCHIEF WEL DE GOEDKOOPSTE PRINTS IN AMSTERDAM

LAUNDROMAT HAPPY INN

Open 7 dagen per week



Ook stomerij
WARMOESSTRAAT 30
1012 JE AMSTERDAM
(020) 624 84 64
happyinn@planet.nl

De klimatologische stad - zijn levenswerk - die zowel een klimaat biedt wat leven plezierig maakt als in sociaal en individueel opzicht daartoe alle basisvoorwaarden schept

De droom van Van Gogh

Eind vorige maand overleed Peter van Gogh, bijna een eeuw lang buurtbewoner. Met enige uitstapjes naar andere plaatsen, maar altijd weer terugkerend naar zijn eigen buurt, heeft hij ruim 95 jaar er doorgebracht.

Bijna iedereen in de buurt zal Van Gogh, zij het vaak oppervlakkig, hebben gekend: hij kon onmogelijk over het hoofd worden gezien. Altijd een geintje, vaak een grote mond en altijd in voor een praatje. Zo'n praatje werd al heel snel erg ingewikkeld, alsof een professor tegen een leerling van de lagere school sprak - ervan uitgaande dat die hem wel zou begrijpen. Slechts weinig mensen begrepen daardoor wat hem echt bewoog. Van Gogh was iemand die kunst, filosofie en bouwkunde combineerde in zijn levensproject: de klimatologische stad.

Vrijheid

Zijn hele leven heeft Van Gogh besteed aan de uitwerking en vervolmaking van zijn basisidee dat het technisch mogelijk is voor de mens een leefomgeving te creëren die hem de kans biedt om, onbelemmerd door allerlei dagelijkse beslommingen, bezig te zijn met dat wat hij echt belangrijk vindt. Wat dit ook zou mogen zijn, want individuele vrijheid was voor Van Gogh een groot goed.

De klimatologische stad, die in letterlijke zin een klimaat biedt wat leven plezierig maakt en in sociaal en individueel opzicht daartoe alle basisvoorwaarden schept. Dat was zijn levenswerk geworden.

Zijn bouwkundige achtergrond maakte het hem mogelijk de technische kant van deze leefomgeving heel gedetailleerd uit te werken. In zijn meest optimale vorm is de stad dan een vrij in het landschap staande ring met een doorsnee van zo'n tien kilometer en een hoogte van ongeveer driehonderd meter. Zo'n stad met een woonruimte voor een miljoen mensen zou goed passen in de oorspronkelijk geplande Markerwaard. Omdat elke woning hetzelfde is kan de stad in drie maanden worden gebouwd. Om de technische mogelijkheden te toetsen voerde Van Gogh talloze gesprekken met alle mogelijke instanties, technische universiteiten, lucht- en ruimtevaartdeskundigen, architecten, planologen en industriële bedrijven. De conclusie was dat zo'n stad technisch gerealiseerd kan worden.

Comfort

Blijft de vraag waarom zo'n stad gebouwd zou moeten worden en waarom iemand daarin zou willen leven. Van Gogh was daar heel helder over. Hij vond dat iedereen in de huidige steden zo wordt beziggehouden door allerlei



Peter van Gogh...

rommel, rare geveltjes, hondenpoep, ontoegankelijkheid en hopeloos transport, dat niemand toekomt aan de essentiële dingen van het leven. In zijn stad is het menselijk comfort optimaal. Door de eenvormige bouw zijn onderhoud, transport, arbeid en ontspanning heel eenvoudig te realiseren, met een minimum aan kosten. Mensen zouden niet langer hoeven te werken dan hooguit drie dagen in de week, eenvoudig omdat alle overbodige rompslomp eruit is gehaald. Komt nog bij dat het hele binnengebied van de ringstad vanwege de hoogte een soort subtropisch klimaat

zou moeten opleveren, wat allerlei mogelijkheden geeft voor voedselvoorziening en aangenaam verpozen.

Dit alles zou betekenen dat er technisch een klimaat wordt geschapen waarin mensen zich bezig kunnen houden met wat ze werkelijk willen, met leven en samenleven.

Geluk

Het idee van Van Gogh was om mensen de mogelijkheid te bieden echt te leven zonder

de last van overbodige rompslomp, niet om mensen gelukkig te maken. Geluk is iets persoonlijks en of de klimatologische stad dat zou helpen realiseren weet niemand. Daarover iets zeggen zou neerkomen op fantaseren en daar bleef Van Gogh altijd verre van.

Discussies over de klimatologische stad verliepen bijna altijd op een voorspelbare manier. Eerst over de technische kant, of dat allemaal wel zou kunnen en of dat wel getoetst was bij allerlei deskundigen. Op elke vraag volgde dan zo nodig een zeer gedocumenteerd antwoord. Als dan daarna de discussie voortging over de vraag of zo'n stad wel wenselijk is, dan bleek pas echt dat Van Gogh niet alleen bouwkundige was maar misschien nog wel veel meer filosoof, taaldeskundige en kunstenaar. Feilloos werden de vragenstellers ontleed door chirurg Van Gogh, die met zijn fileermes elke bewering onderwierp aan een logische, taalkundige en filosofische operatie. Tot zijn grote genoegen leidde dat dan vaak weer tot enorme ergernis, omdat het voor veel mensen nu eenmaal moeilijk is te erkennen dat ze hun meester in de discussie hebben gevonden. Van Gogh was uiterst bedreven in die kunst.

Emoties

Soms kregen discussies het karakter van psychiatrische sessies, omdat hij zeer sterke emoties opriep bij mensen die hij de vaste grond onder de voeten vandaan haalde. In dat soort discussies bleek de klimatologische stad veel meer te zijn dan een stedenbouwkundig project. Dan werd het vooral een voertuig om te praten over leven en samenleven. Dan werd het een kunstwerk en dan werd Van Gogh de kunstenaar. Uiterst boeiende bijeenkomsten, omdat het altijd over de essenties van het leven ging met alle daarbij behorende hoog oplopende twisten en emoties.

Voor velen in de buurt zal Van Gogh echter bekend blijven als de man van die moeilijke verhalen en ook als man van zoveel 'verkeerde' grappen. Zijn standaardbegroeting was: "Zo, klootzak." Daarop volgde bij velen de toelichting op de betekenis van dat woord en dat was dan het begin van een lange discussie. Was Van Gogh uitgenodigd te komen eten, dan deed hij dat met veel genoegen. Maar op de vraag of hij nog eens wilde komen eten was zijn antwoord dan: "Daar moet ik nog eens over nadenken want thuis ben ik het eigenlijk beter gewend." Van niets en niemand wilde hij zich afhankelijk voelen, laat staan zijn. Twee stoelen, een bed en een plank met boeken, meer had hij niet nodig.

Van Gogh had zijn lichaam ter beschikking van de wetenschap gesteld, waardoor er geen begrafenisplechtigheid was. Wel hebben vrienden van hem in zijn kleine woning op de Achterburgwal een afscheidsbijeenkomst gehouden, waar met een glas wijn herinneringen werden opgehaald. Op die bijeenkomst vertelde een enig overgebleven neef dat Van Gogh echt niet geboren was met dat wat bekende stemgeluid van hem, maar dat hij zich dat al vrij jong had aangeleerd omdat je daarmee indruk kon maken en dingen voor elkaar kon krijgen.

Van Gogh zou zijn afscheid zeker hebben ge waardeerd en iets gezegd hebben in de trant van: "Wat is het leven toch mooi. Kijk nou eens al die mensen komen voor mij, hoe bestaat het. Wonderlijk toch, hè?"

Jan werd Bronja, ging definitief in vrouwenkleden lopen en kwam onder behandeling bij het Transgender Team van de VU. Niks meer stiekem

"We zijn gewoon een gek stel"

Landelijk bekendheid kregen Thea (68) en Bronja (78) Jongejans vorig jaar maart door hun dagelijkse optreden in Man Bijt Hond en later tijdens de marathon-kerstshow. Op straat vallen mensen hen spontaan om de hals. Ze kennen elkaar op 22 november een halve eeuw, waarvan ze 46 jaar als Thea en Jan door het leven gingen.

"Het begon toen Jan in een doodstille bus naast me ging zitten. Waarom, dacht ik," vertelt Thea.

"Wat een stuk, dacht ik en 'hoe pak ik het aan'?", zegt Jan. "Bij het uitstappen vroeg ik of ze mee wilde naar een feest die avond."

"Dat moet ik eerst aan m'n moeder vragen, antwoordde ik," giert Thea. "Ja, ik was 18 en Jan al 28." De eerste zoen kwam een week later en sindsdien zijn ze een stel. Ze zijn bewust kinderloos. Jan werkte in de grafische industrie, Thea in het leerlingwezen. "Het was 'lange leve de lol', of kinderen en verhuizen, we kozen voor het eerste."

Uit de kast

Sinds vier jaar is het niet meer Jan maar Bronja. De vrouwelijke gevoelens smulden al jaren bij Jan: "Je gaat er steeds meer over fantaseren en dromen om vrouw te zijn. Uiteindelijk kun je niet anders."

"Op 24 januari 2005, die datum vergeet ik nooit, kwam de *coming out* en vertelde Jan het me. We zaten net gezellig aan een cognacje. Wat hebben we gehuild." Thea had eerder nooit iets gemerkt. "Ja, Jan was altijd erg attent en zat het liefst op verjaardagen in de vrouwenhoek, maar dat-ie soms nylons onder zijn pantalon aanhad of zich op zolder opmaakte en verkleedde en soms naar de Lellebel ging, nee, daar had ik geen weet van."

Jan werd Bronja, ging definitief in vrouwenkleden lopen en kwam onder behandeling bij het Transgender Team van de VU. Niks meer stiekem.

Aanvankelijk wou Thea niet meer samen over straat, vertelt Bronja. "Dan liep ze een heel stuk achter me. Als we een taxi namen, hield ik die aan, stapte in en zei tegen de chauffeur: 'wacht even, daar komt nog een dame'."

"Zij was uit de kast, maar ik zat er bovenop," vertelt Thea. "Tot overmaat van ramp kreeg ik korte tijd later borstkanker. Na de operatie kwam er een ziekenhuisbacterie bij, kon ik weer naar het ziekenhuis." 2005 was voor het echtpaar emotioneel, maar ze hebben het glanzend overleefd. Bij Bronja is het nooit opgekomen om weg te gaan bij Thea. "Ik vind haar geweldig en ik val op vrouwen. Dus eigenlijk ben ik lesbisch."

"En ik nu dus ook," lacht Thea.

Engeltjes

Al 44 jaar wonen ze samen in de Staalstraat. Thea heeft wel even overwogen om verderop



Bronja en Thea...

aan de Oude Zijds Achterburgwal te gaan wonen. "Gelukkig, toen ik die woning zou bezichtigen zaten er twee engeltjes op m'n schouder die riepen 'niet doen, niet doen, daar krijg je spijt van'. Ik ben dus niet gegaan".

Het wordt Thea even teveel, Bronja troost haar liefdevol. "We kunnen ook heerlijk bakkeleien, hoor," lacht Thea door haar tranen heen.

Een complete operatie durft de chirurg gezien Bronja's leeftijd niet meer aan. "Jammer, ik voel met toch niet helemaal compleet," zegt ze, "maar de hormoonkuren zijn wel ingezet. Ik heb al best leuke borstjes." Bronja oogt met haar charmante kapsel jaren jonger dan haar leeftijd. Thea vindt het leuk om kleding te kopen en Bronja te verrassen. "Dan kom ik met tassen vol thuis en stal alles uit op bed, met

bijous en al. En dan pas mag ze komen. Dan moet je haar gezicht zien, heerlijk! Door de hormonen is het postuur van Bronja wat fors geworden, vroeger droegen we elkaars kleren."

Begrip

"Het blijft wennen dat we buiten vaak aangesproken worden. Maar nooit vervelend, hoor. Door de televisie krijgen we veel leuke, vaak ontroerende reacties bijvoorbeeld van ouders van kinderen met een genderprobleem. Opeens krijgen ze meer begrip. Mensen accepteren het ook omdat we er zo open en gewoon over praten."

Helaas had een aantal vrienden, waar ze al veertig jaar mee om gingen, minder begrip.

"Mij willen ze wel zien maar Bronja niet. Zo werkt dat natuurlijk niet. Die mensen zien we dus niet meer," aldus Thea.

En als Bronja gewoon Jan was gebleven? "Ja, dan zaten we nog in die vriendenkring. Ons leven was doorgekabbeld," zegt Bronja. Thea vult aan: "Er zijn nu veel meer hoogtepunten. We hebben een heerlijk afwisselend leven. Deze Kerst is het weer raak en zitten we bij Man Bijt Hond in een Kerstvertelling. Wij zijn gewoon een gek stel."

In 2011 zijn ze vijftig jaar getrouwd. Die gevoelens van weleer zijn er nog steeds. "Als mensen soms vragen: zijn jullie nog bij elkaar?, dan vinden we dat een belediging. Zij is niets zonder mij en ik ben niets zonder haar," zegt Thea teder. Bronja knikt met tranen in de ogen.

'Het is hier relatief rustig, wat heel belangrijk is. Er is een aantal heel goede hotels in de buurt, daar krijg ik veel klanten vandaan'

Tien jaar WonderWood

WonderWood, op de hoek van het Rusland en de Oudezijds Achterburgwal, doet van alles in multiplex. En bestaat nu tien jaar. Het werd onlangs gevierd met een expositie en het boek *Little Wonders*.



Wiet Hekking...

Verlijmd houtlagen, die in allerlei vormen kunnen worden gebogen, sterker en lichter dan massief hout, goedkoop te produceren en geschikt voor massaproductie. Multiplex is wonderhout. Bij WonderWood worden vrijwel alleen meubels en objecten verkocht waarin multiplex is verwerkt.

Rustig

"WonderWood is eigenlijk een uit de hand gelopen hobby," vertelt eigenaar Wiet Hekking. Hij was een van de oprichters van het inmiddels opgeheven modemerkt Foxy Fashion en was later betrokken bij het succesvolle Mexx. Op een dag zag hij de GJ-stoel van de Deense ontwerper Grethe Jalk staan bij een antiquair. "Die stoel was zo schitterend. Het mul-

tiplex was gebogen alsof het origami was. Ik zocht informatie op over de ontwerper en na enige bedenktijd heb ik 'm gekocht." De stoel behoort nog steeds tot zijn favorieten. Het bleef niet bij die ene. Nadat hij een boek had gelezen over multiplex kocht hij multiplexstoelen voor bij de eettafel. Totdat hij er zo'n honderd had verzameld. Toen is Hekking er mee gestopt. "Ik vind dat een collectie zichtbaar moet zijn en niet in een opslag thuis hoort." Omdat hij de modewereld wel had gezien, opende hij WonderWood in de Weteringstraat waar hij een deel van zijn collectie verkocht.

Nadat *Droog Design* de winkel op het Rusland verruilde voor een vestiging in de Staalstraat, trok Hekking in het opvallende hoekpand met de Amsterdamse Schoolpui. Voor

Hekking is de locatie ideaal: "Het is hier relatief rustig, wat heel belangrijk is. Er is een aantal heel goede hotels in de buurt, daar krijg ik veel klanten vandaan." Hekking heeft een vast en zeer internationaal publiek. De winkel geniet wereldwijde bekendheid omdat die alle enige is gespecialiseerd in multiplex.

Multiplex mag dan een goedkoop alternatief zijn geweest voor massief hout, goedkoop zijn veel meubels in WonderWood niet. Multiplex werd met groot enthousiasme toegepast door meubelvernieuwers als Marcel Breuer en Alvar Aalto en werd vooral populair in de jaren 50 en 60. In de winkel staat de zeer zeldzame *Shell Bench* van de Noorse ontwerper Hans Wegner uit 1948. Of een originele *Pretzel Chair* van de Amerikaan George Nelson uit

1952. "*Price On Request*" meldt een etiket. Dat betekent zoiets als: wie naar de prijs moet vragen, kan het niet betalen. Het zijn in feite museumstukken en Hekking verkoopt dan ook regelmatig aan musea.

Hout adelt

"Ik laat me zeker niet leiden door beroemde namen. Ik kijk naar de vorm, naar de conditie. Die stoelen zijn vaak veertig, vijftig jaar oud. Je moet er nog wel op kunnen zitten. Het mooiste van de oudere stukken is het patina. Door de tijd heen veranderen de vernis en de kleur. Het doorleefde van het multiplex maakt zo'n stoel zo bijzonder." Soms heeft hij zowel de originele stoel als de oude modellen die opnieuw in productie zijn genomen in de winkel staan en laat hij de bezoekers het verschil zien. "Hout adelt," zegt Hekking. "Dat zie je dan meteen."

In de afgelopen jaren is *vintage* enorm populair geworden. De term komt oorspronkelijk uit de wijnbouw, maar raakte in zwang als sjieke benaming voor tweedehands kleding of meubels. Nu slaat de term vooral op originele ontwerpermeubels uit de twintigste eeuw. Aanvankelijk leek vintage een modeverschijnsel, maar volgens Hekking is het hoogtepunt allang voorbij. "Je ziet nu ook een verschuiving naar verschillende stromingen binnen het twintigste eeuwse meubelontwerp. Er zijn mensen die gek zijn op het plastic van de jaren zestig, anderen zoeken het in het hout. Het is het moderne antiek."

Hekking koopt zijn meubels op veilingen, vaak in het buitenland. Ook bieden particulieren uit binnen- en buitenland meubels aan. "Juist doordat vintage populair is, gaan mensen op zoek naar de waarde van de stukken. Via internet komen ze daar snel genoeg achter." De tijd van mazzeltjes en koopjes is allang voorbij.

Opnieuw gemaakt

Ondanks de soms torenhoge prijzen is de winkel geenszins een exclusieve plek voor een zeer select groepje kapitaalkrachtige verzamelaars. Hekking: "Ik verkoop ook opnieuw gemaakte meubelen, oude modellen die opnieuw in productie zijn genomen. Nog steeds niet goedkoop, maar wel bereikbaar voor een veel groter publiek. Bovendien heb ik veel kunst aan de muren hangen. WonderWood is eigenlijk een winkel-galerie waar iedereen welkom is om te kijken." Speciaal voor de kerstdagen verkoopt Hekking bijzondere kerstversieringen, zoals mondgeblazen kerstballen en verzilverde schakelkandelaars van het Duitse Nagel, die volgens Hekking steeds moeilijker te krijgen zijn.

In oktober bestond WonderWood tien jaar. Hekking, die vanwege zijn achtergrond tal van vrienden en kennissen in het creatieve milieu heeft, stuurde hen allemaal een of twee plankjes met het verzoek er iets moois van te maken. Dat leverde 250 kunstwerkjes op die vrijwel allemaal zijn verkocht. De opbrengst is naar Artsen Zonder Grenzen gegaan: "Zoiets houd je niet voor jezelf," zegt Hekking. Inmiddels is de expositie in WonderWood ten einde, maar de werkjes zijn nog wel te zien in het boek *Little Wonders, The Social Network of Wonderwood* dat te koop is in de winkel.

MOORD DE WALLEN

Lichtjes dwarrelen
de sneeuwvlokjes
omlaag. Het is
daags voor
Kerstmis. Doodstil
liggen de
dakpannen van
De Waag onder hun
witte deken.
Sjokkend trekken
twee paarden een
koetsje met
toeristen voort. Uit
hun neusgaten
- van die paarden
dus - kringelen ijle
stoomwolkjes.

Ter hoogte van 't Loosje zitten twee mannen op het verwarmde terras. Ze nippen van hun *Glühwein*. Het zijn wijkagent De Fluiter en zijn stagiair Wouter.

Ze kennen elkaar uit het Maagdenhuis, 1969. Wouter had toen als student in het universiteitsgebouw de revolutie uitgeroepen en De Fluiter had hem eruit gesleept. Ze waren dus allebei 'goed' geweest in de vorige oorlog. Dat schept een soort matenband. Drink met maten, dan drink je nooit alleen! Zo zitten beiden rustig van hun *glühwein* te nippen, op het terras van 't Loosje.

Sirenes loeien

Maar opeens stuiven van alle kanten politieautootjes naar de kerstboom midden op de Nieuwmarkt. Sirenes loeien. Verslaafden fladderen weg. Een ambulance stopt met gierende remmen vlak voor 't Loosje. De Fluiter stapt eropaf, de ambulancebroeder doet zijn verhaal.

Het centrale callcenter van de politie is zojuist driemaal anoniem gebeld, waarvan éénmaal door een vrouwenstem, over een 'moord op de Wallen'. Het callcenter vraagt nog: 'In Alkmaar?'

'Nee in Amsterdam, de Wallen, 1-0-1-2. Daar is wat loosj.'

En toen had de dame '1-1-2' verstaan en een ambulance naar 't Loosje' gestuurd.

De Fluiter begrijpt het. Dat krijg je van die bureaucratie.

'Wouter, dan hebben we nu een probleem. Enkel een moord en drie getuigen. Maar geen lijk, geen wapen, geen motief en geen PD.'

'Een PD?'

'Een PD is een Plaats Delict. Waar ziekenbroeders altijd alle sporen uitwissen. Niet te verwarren met een DP - dubbele penetratie, ook iets waar je niet bij moet willen zijn. Kom op, we kammen de hele buurt uit, van Geldersekafe tot Warmoesstraat.'

En zo gaan de twee op pad. Onder hun schoenen kraakt verse sneeuw.

Geldersekafe

Het meisje met de Daklozenkrant, bij Albert Heijn, zou die iets gezien hebben? In de Waag snijden de toeristen hun biefstukjes, pal onder de snijzaal van professor Tulp. En op het terras van De Zon zit Rijk de Gooijer. Een verdachte? Met die acteurs weet je het maar nooit.

De Chinezenkapper staat een klant te scheren. Levensgevaarlijk. En van die pillen van apotheek Van der Meulen moet je er ook niet te veel slikken.

'De Fluiter, heb jij al wat genoteerd?'

'Nee, Wouter, dat zit allemaal in m'n hoofd.' Ja, dat kost onze wijkagent nog eens zijn kop. Want bureau Beursstraat wil dat je alles in de computer intypt.

Op Geldersekafe 48 zitten drie dikke negerinnen achter het raam hun laatste kerstmis uit. Ze leven gelukkig nog.

'Kijk Wouter, dit is nummer 42, witwaspaneel geweest van een gemeenteambtenaar. Maar die is niet meer, dus die kan nooit de dader zijn.'

Tjee, die De Fluiter heeft een geheugen als een olifant. Nooit een *senior moment*.

'En hier, Wouter, op nummer 18 zit de Stichting M&P. Man en Prostitutie. Hier woont Gerrit de Bloeme, de bekendste hoerenloper ná Rob Oudkerk. Maar hoerenlopers hebben bij dooie hoeren geen belang. Die kun je gewoon door laten lopen.'

'Kijk eens omhoog, Wouter. Dit is Chandlers Warehouse. Wat zie je boven de deur? Een stenen tabaksvat. Kan daar een lijk in? Nee. Dit vat is namelijk niet hol. Maar: wel een mooie locatie voor een film.'

Op de hoek van de Oudezijds Kolk passeren onze speurders het Low Budget Hotel, kennelijk tevens een coffeeshop. Binnen zitten wat oudere Joegosla-



ven rond een tafeltje. Wouter leest boven de deur: 'Jongeren onder de 18 jaar geen toegang'. Hij zegt: 'Hier moet een lijk dus meerderjarig zijn'.

Het duo slaat linksaf. Tegenover Vettewinkels verf-fabriek kijkt De Fluiter even in het water en hij herinnert zich Finse Hennie. Misschien drijft hier nu een Hongaarse Suzanna. Maar als die verzaard is, betekent dat duikershulp inroepen of wachten tot ze komt bovendien.

Wouter heeft iets gezien. Bij de tabakszaak hangt aan de gevel een neonbord. 'Roken is dodelijk'. Het kan dus ook een zelfmoord op de Wallen zijn.

Zeedijk

Ze slaan nogmaals linksaf, naar Zeedijk 24. Daar, in theater Casablanca, staat de eigenaar al te wachten.

'Fluiter. Dé Fluiter. Met i-t-e-r.'

'Wim Peeters, ondernemer. Dus ik heb geen motief.'

'Geen motief?'

'Voor die moord. Heb ik van Wim Boef gehoord. Die heeft iedereen gebeld.'

'Mijnheer Peeters, dan willen wij toch even in uw theateertje kijken.'

Ze beklimmen de trap. Daar is de *bonbonnière* - een toneelvloer met rode, pluchen gordijnen. Ideaal decor voor een krimi-aflevering. Hier heerst doodse stilte. Geen lijk te bekennen.

'Mijnheer Peeters. Uw theateertje is in orde, maar niet heus. Het lijk is al weg. U hoort nog van ons.'

Op Zeedijk nummer 37 is afhaalchinese Dragon Inn gevestigd. Unlimited Food, One Hour.

'Ben ik eens doodziek van thuisgekomen', zegt Wouter. 'maar wat is moord, en wat is een natuurlijke dood?'

Misschien maar eens kijken in het Hofje van Wijs.

Voor dat hek met die scherpe punten luisterde Wouter altijd naar de wijze levenslessen van Frits van de Wereld. 'Hou toch op man,' zegt De Fluiter. 'Die Frits is nu toch zelf van de wereld? Die kan het ook niet gedaan hebben.'

Tegen het raam van nachtbar San Francisco hangen 32 huisregels aangeplakt.

'Wij maken video-opnamen voor de politie.'

'Ja, ze kunnen de commissaris nog meer vertellen,' zegt De Fluiter. 'En hier op nummer 55 hebben we het café van Lord Mike. Drie jaar in de bak gezeten voor spullen die je bij de drogist niet kunt kopen. Toch weer mooi terug in zijn café. Met een souvenirwinkeltje erbij, intussen.'

OP GEF



Bij het café van Bet van Beeren drukken de speurders hun neuzen tegen de beslagen ruiten. Keurige heterostellen uit de provincie zingen daar kerstliederen. De meute wordt begeleid door een accordeon. Aan het plafond hangen kortgeknipte dassen. Te kort om iemand mee te wurgen.

Stormsteeg

Maar gelukkig, op de hoek van de Stormsteeg staat Renée van Mierlo het duo op te wachten. 'Ha jongens. Kom binnen. Dit is het Buurt Informatie Centrum, het BIC. Niet te verwarren met het Prostitutie Informatie Centrum, het PIC.' Renée knipoogt.

'De prostitutie gaan we dus gewoon vervangen door de buurt. Nog steeds spannend, maar vermen-selijk. Het hart van Amsterdam. Hart voor de ondernemers. De Bibob-ondernemers. Maar: hard optreden tegen cri-mi-no-genen. Let op: ik zeg niet criminelen.' Ze knipoogt wéér. 'Ik heb een strategie-nota voor jullie. De Wallen wordt duizendtwaalf. 1-0-1-2.'

De Fluiter herkent het verhaal. De droom. De droom van Asscher en Cohen. Maar voor Wouter is alles nieuw. Hij houdt van lezen. Hij bladert in de

strategie-nota. Allemaal lange woorden. Prostitutie-branchen in plaats van hoerica. Belshops heten ineens te-le-fo-neer-in-richtingen. De Oude Kerk heet 'cultuurhistorische parel'. En prostitutie het 'aanbieden van seksuele diensten tegen een materiële vergoeding'. Hij weet genoeg. Hij leest hardop: 'Chinatown is onder de kritische massa gezakt.' 'Hou toch op man,' zegt De Fluiter, 'de massa is toch nóóit kritisch?'

Maar Wouter is niet te stuiten. 'Kom op, we gaan verder. Naar de Lange Niezel: voor de goede dagelijkse boodschappen. Volgens dit boekje dan. Dag mevrouw Van Mierlo, dankuwel.'

De boeddhistische He Hua-tempel ligt er mooi bij. Sneeuw op de dakpannen. Het dak had ooit gelekt. Oorzaak: het taalprobleem tussen de Vietnamese en Chinese bouwvakkers. En bij de opening hadden, zoals De Fluiter het zei, 'junken de offergaven buitgemaakt.'

Aan de overkant Nam Kee, de Chinees van de Oesters. Zou die mooie Katja Schuurman zijn vermoord?

Ze werpen samen een blik in de Molensteeg. De vrouwelijke dobbelsteen hangt nog aan de gevel. Rood met witte stippen. De maffia heeft geen be-

lang bij moorden maar alleen bij afrekeningen, denkt Wouter. En de enige overlevende, De Neus, zit in de bak. Heeft nog steeds witwasplandjes in de buurt, maar dat komt wel goed. De maffia kan deze moord op de Wallen niet hebben gepleegd.

Uit de Amsterdamsche Vischhandel klinkt klassieke muziek. Zulke mensen moorden niet, weet Wouter. Hoewel, filmklassiekers eindigen weleens met een scène in de concertzaal. Het pistoolschot valt dan tegelijk met de paukenslag.

Oudezijds Achter

Dan maar de Bloedstraat in. Hier zijn eerder moorden gepleegd. De Fluiter ruikt bloed. Iets verderop ziet hij twee mannen, elk met een opschriftboekje in de weer. Hij stapt eropaf.

'Wat zijn wij aan het doen?'

De kleinste neemt het woord. 'Onderzoek voor het buurtblad. Een artikel over allerlei soorten hoeren. Waar zitten die met dikke tietten? Waar de negerinnen, waar de Thais, waar de scharminkeltjes uit het Oostblok? Met een plattgrondje erbij.'

Ze kunnen de commissaris nog meer vertellen, denkt De Fluiter. 'Heren. Sodemieter op! Ingerukt mars! Poepverkopers!' En hij beent langs de twee letterknechten.

De Regenboog blijkt dichtgespijkerd. En bij hout-handel Schmidt zien ze genoeg hamers en spijkers liggen om alle seksboeren tegelijk te kruisigen of tussen zes plankjes weg te dragen.

'Maar we zijn hier om een moord op te lossen die al gewéést is', zegt De Fluiter.

Voor nummer 45 is het een drukte van belang. Het huis van de majoor. Bosschardt, niet te verwarren met Mariska Majoor.

'Dé majoor kan geen getuige meer zijn, Wouter. Maar Mariska natuurlijk wel. Daar komen we nog wel achter.' Ze horen kerstgezing in het Evangelisatiegebouw.

Ze maken nu wat meer vaart, want ze moeten nog tijdig op een kerstdiner arriveren. Langs Old Sailor, waaromheen vijf kerstbomen met Hema-lichtjes staan. En langs de Bananenbar – maar bananen en kaarsen zijn geen steekwapens in de zin der Wet, dus hier valt niks te halen.

Ze slaan linksaf, lopen het brugdek op. In de verte, onder een ander brugdek, hangen feeërieke lampjes. Rode lampjes. Hier en daar hangen nieuwe posters met zo'n rood lampje erop getekend, kapotgesmeten op de kasseien, met de tekst: "Wij laten ons niet verdrijven. De Wallen moeten blijven."

'Ja, Wouter, dat zijn de hoerenkasten in de zijstraatjes. Die zijn cri-mi-no-geen. Die moeten weg. Maar op de Achterburgwal mogen ze blijven. Die zijn niet cri-mi-no-geen. Die hebben nog de oude posters met dat steigerende Amsterdammertje.'

De Fluiter ziet alles, denkt Wouter. Observeren, onthouden, combineren, maar vooral zwijgen. Wat lijkt die man op zijn favoriete misdaadschrijver, de oude rechercheur.

'Heb je op de ramen die namen gezien van de jonge kleermakers?' vraagt Wouter. 'Kunnen die een moord op de Wallen plegen? Scherpe schaar of zo?'

'Ja jongen,' antwoordt De Fluiter, 'kleermakers, die naaien je waar je bijstaat. Mondje dicht.' Maar wie is toch die lachende vrouw, in het erotisch museum van Casa Rosso? Ze berijdt een fiets waaruit een dodelijk wapen steekt, maar leeft nog steeds!

In de Stooftsteeg lopen onze speurders een opgewonden man tegen het lijf.

'Meneer de agent, moet u horen. Nu maggen we niet meer.

We hebben allemaal te

eten, we zitten elkaar niet in de weg, maar we worden vermoord. U mag het zeggen.' De Fluiter zwijgt. Hij weet genoeg. Dit is Jan Broers, secretaris van de club van raamexploitanten.

'Kom op Wouter, het is tijd om wat te gaan drinken.'

Warmoesstraat

Zo passeren ze de Kruispost waar vanmiddag geen lijken zijn binnengebracht, de Stadsevangalisatie waar zojuist de foto van een vermiste vrouw is weggehaald en de timmerplaats van Casa Rosso. Zullen de Wallen eindigen als een openluchtmuseum? Want tussen de keien van het Oudekerksplein ligt daar de laatste gouden vrouwenborst, vastgeklonken tegen diefstal. Daar staat ook het beeldje van Belle, uit respect voor de laatste sekswerker.

Wouter ziet er twee verslaafde vrouwen, met handboeien aan de brugleuning vastgeketend.

'Waar blijft Charlie nou?' schreeuwt de één.

'Charlie komt zo,' brult de ander.

'Ja, zo doe ik dat,' legt De Fluiter geduldig uit. 'Op bureau Beursstraat is er personeelstekort. Dan zet je ze gewoon vast. En Charlie is een soort bakpoeder, maar niet direct om oliebolletjes van te bakken.'

Via de Enge Kerksteeg bereiken ze de Warmoesstraat en steken ze door naar café De Heffer. Eigenaar Sascha heeft de Bibob met glans gehaald en staat nu achter de bar van hun stamcafé. Ze lopen achterom, door de A.C. Baantjersteeg, en dalen de trap af naar de kelder.

'Heren', worden ze verwelkomd door Sascha. 'Wat zal het zijn?' En als hun eerste slok achter de kiezen zit, legt De Fluiter hem hun probleem voor.

'We hebben een moord. Maar geen lijk, geen dader, geen wapen en geen motief. Wat denk jij ervan, Sascha?'

'Dat kan. Sommige mensen dromen van een moord. Andere mensen vermoorden die droom dan weer. Dat zijn tegengestelden. Moord en droom. Wat voor de één een droom is, is voor de ander een moord.'

'Sascha, bedankt. Dit lijkt me wel wat. Ook zonder lijk. Kom op Wouter, we gaan. Ik weet genoeg.' Eenmaal buiten passeren ze restaurant Kamasutra, café Emmelot met twee treurige plastic kerstmannen en de Febo.

Daar is hun einddoel, het restaurant waar hun jaarlijkse kerstdiner plaatsvindt. Iedereen heeft op De Fluiter gewacht en zijn vrouw Riet neemt het woord. 'Hoe wist jij nou dat er wel eens een moord zónder lijk kan zijn?'

Bedachtzaam spreekt De Fluiter zijn conclusie uit: 'Door Sascha. Hij zei: Wat voor de één een droom is, is voor de ander een moord. De droom van Asscher en Cohen, namelijk 1012, is voor sommigen op de Wallen een moord.'

'Drie getuigen van die moord hebben naar het callcenter gebeld. De eerste moet Wim Boef zijn geweest. De tweede was Jan Broers. Die heeft zelf het woord "moord" in de mond genomen. En die vrouwenstem was van Majoor. Niet van Bosschardt, maar van Mariska.'

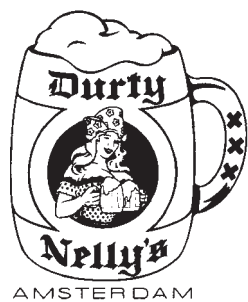
Iedereen is sprakeloos. De echtgenote van de fluiter zegt nog: 'Maar dat vind ik toch zó knap van je.' En dan timet De Fluiter meesterlijk zijn slotzinnen.

'De Wallen zijn dood. Leve de Wallen! Leve 1-0-1-2! En nu aan tafel allemaal!'



Welkom bij
**Irish Pub
"Durty Nelly's"**

Warmoesstraat 115-117,
1012 JA Amsterdam



Smaakvolle Ierse inrichting met een gezellige atmosfeer.
Diverse Ierse bieren e.a. op tap.

All Sport live on Big Screen

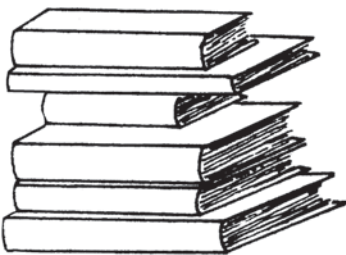
Iers ontbijt vanaf 12.00 uur.
Dagelijks lunch/diner menu vanaf 12.00 uur.

Regelmatig levende muziek (vrijdag en zaterdag 22.00 uur)

Voor verdere informatie kunt u bellen 020-6380125.
Open zondag t/m maandag 9.00 - 1.00 uur,
vrijdag en zaterdag 9.00 - 3.00 uur.

ANTIQUARIAAT
A. KÖK & Zn.

Oude Hoogstraat 14-18
1012 CE Amsterdam
telefoon 020 - 623 11 991
fax 020 - 623 28 09
e-mail: kok@xs4all.nl
internet: www.nvva.nl/kok/index.htm



In- en verkoop van
prenten en boeken.
Specialistaties o.a. Kunst,
Letterkunde, Architectuur,
Archeologie, Topografie,
Etnografie & Biologie.

**Wasserette
Nieuwmarkt**

Milieu vriendelijke Stomerij
Wassen: brengen voor 13.00 uur,
dezelfde dag halen.

Openingstijden:
ma. t/m vr. 08.00 - 18.00 uur, za. 09.00 - 18.00 uur

Monnikenstraat 6-8, 1012 BP Amsterdam
Tel.: 020-624 18 41

Gezondheidswinkel
Jacob Hooy & Co

Kloveniersburgwal 10-12
1012 CT Amsterdam
telefoon 020 - 624 30 41



Ook adverteren in
**d'Oude
Binnenstad**



e-mail naar:
info@oudebinnenstad.nl



JACOBS
GROENTEN, FRUIT
EN DELICATESSEN
Lange Niezel 26 1012 GT AMSTERDAM
TEL: 020-620 67 57 FAX: 020-620 26 36
*Wij doen in fruit;
maar dat wist u toch!*

Ruim 40 jaar Service & Kwaliteit
Parfumerie 'Marjo'

Damstraat 27-29 & Zeedijk 68-70



www.Parfumerie.nl

Nederlands grootste online parfumerie



**restaurant
DE PORTUGEEES**

Restaurant
Zeedijk 39a
Tel. (020) 427 20 05

Café - tapas
Zeedijk 28a
Tel. (020) 620 00 01

DE BAKKERSWINKEL
Warmoesstraat 69
1012 HX Amsterdam
020 489 8000
www.debakkerswinkel.nl
Openingstijden:
di t/m vr 08:00-18:00
za 08:00-17:00
zo 10:00-17:00

Amsterdam Centrum

ontbijt • lunch • high tea • parties

ook zuurdesembrood, zoete en hartige taarten om mee te nemen

YUCCA

O.Z. VOORBURG WAL 181, 1012 EW AMSTERDAM
tel. 020-624 87 66, www.yucca.nu

KLEDING & SIERADEN



**Gemeente Amsterdam
Stadsdeel Centrum**

Amstel 1, 1011 PN Amsterdam
telefoon 14 - 020

Grofvuilmeldingen en vragen over
reiniging, bestrating, groenvoorziening:
telefoon 551 95 55

Meldpunt Zorg en Overlast
e-mail: zorgenoverlast@centrum.amsterdam.nl
telefoon 552 44 42

Zeedijk

Buurtverbetering
door
sociaal beheer
www.nvzeedijk.nl

Zeedijk 47
1012 AR Amsterdam

+ 31 (0)20 625 84 67
+ 31 (0)20 620 33 49

info@nvzeedijk.nl
www.nvzeedijk.nl

Ideeën, vragen,
opmerkingen..?



VVD-FRACTIE AMSTERDAM CENTRUM

Bel 020 5524560
of mail naar
vvd@centrum.amsterdam.nl

www.vvdcentrum.nl
voor échte oplossingen

'Het moet een huiskamer worden voor mensen die hier wonen. Maar ook een plek voor toeristen die van een goede koffie kop houden'

Coffee Company



Op de hoek van de Oude Doelenstraat en Oudezijds Achterburgwal zijn de schilderwerken van Harald the Kangaroo verdwenen. Jarenlang bepaalden zij het beeld van de toegang tot de Wallen en werden dan ook vaak gefotografeerd. Eindelijk heeft de langverwachte vestiging van de Coffee Company er zijn plek gekregen.

Uitbater Marcel van der Stap heeft zijn koffiezaak begin december geopend. "Meer dan vier jaar ben ik bezig met dit project bezig geweest," zegt hij.

Eerste keer

"Een jaar of tien geleden begon het bij mij te kriebelen," vertelt Van der Stap "Ik wilde wel iets anders. Op mijn baan als hoofd Personeelszaken en Financiën bij een middelgroot bedrijf was ik uitgekeken. Aanvankelijk ging mijn belangstelling uit naar een pannenkoekenhuis in het vernieuwde Westerpark. Je begint als ondernemer altijd een eerste keer. Dus moet je goed starten. Dat eerste idee van een pannenkoekenhuis vervaagde. Vijf jaar geleden kwam ik in gesprek met een van de directeuren van de Coffee Company. Daar zag ik kansen omdat men daar met franchise ves-

tigingen wilde gaan werken. De Coffee Company zorgt voor de kennis van de formule, maar ik ben eigenaar en draag het volle ondernemersrisico. Graag wil ik kwaliteit leveren in een modern bedrijf. De Coffee Company is daarbij een geschikte partner. De koffieboeren krijgen een goede en eerlijke prijs, het is duurzaam en het past bij mijn karakter."

Toegevoegde waarde

"Waarom ik voor deze buurt heb gekozen? Een aantal keren ben ik door de stad gefietst. Daarbij heb ik naar goede vestigingsplaatsen gekeken. De Nieuwmarkt en de Damstraat en omgeving leken me de geschikteste plaats om een eigen zaak te beginnen. Daarna ben ik in de buurt met allerlei mensen gaan praten. Ook heb ik contact gelegd met de afdeling Economische Zaken van het stadsdeel. Ik kwam erachter dat de Jackpot ging verhuizen en dat de NV Zeedijk het pand had gekocht. Vervolgens werden mijn plannen voor de vestiging van een Coffee Companyfiliaal door de NV Zeedijk gunstig ontvangen. Van allerlei instanties heb ik soepele medewerking gekregen bij het verwerven van vergunningen. Toch heeft het lang geduurd." Zowel aan de kant van de Oude Doe-

lenstraat als aan de kant van de Oudezijds Achterburgwal geven grote ramen een vrolijke kijk in de winkel. De oude gietijzeren constructie van weleer is weer zichtbaar. Er is plaats voor zo'n dertig gasten. "We zijn van acht uur 's morgens open tot tien uur 's avonds. In het weekend gaan we iets later open."

Lichten branden

Ter geruststelling voor de buurt laat hij ook 's nachts de lichten branden. De donkere hoek is verdwenen en er is geen plek meer voor nepdealers. De nieuwe koffiebar heeft toegevoegde waarde voor de buurt. "Het moet een huiskamer worden voor mensen die hier wonen. Maar ook een plek voor toeristen die van een goede koffie kop houden," zegt Van der Stap. De binding met de buurt vindt hij belangrijk. Bij hem kan op verzoek ook best worden vergaderd tot na sluitingstijd. En hij wil graag lid worden van de ondernemersvereniging Van Dam tot Stopera. Het eerste jaar ligt het accent, zoals hij kernachtig uitdrukt, "bij het op poten zetten van mijn eigen toko". "Verder heb ik nog een wens: een terras voor mijn deur mag niet maar een langsbank zoals op de Zeedijk zou de sociale functie van mijn zaak nog kunnen versterken."

Het project is een voorbeeld van een snelle en daadkrachtige samenwerking met lef tussen de gemeente Amsterdam, NV Stadsgoed en het bureau van Hoitink

Nieuwe telg

Wat begon als een antikraakproject is uitgegroeid tot een van de meest controversiële projecten voor de ontwikkeling van talent in Nederland, met internationale allure. "Toen ik de kans kreeg om achttien panden op de Wallen te vullen, heb ik achttien ontwerpers gebeld en werd Redlight Fashion geboren," zegt Mariette Hoitink, directeur van een modebemiddelingsbureau. Amsterdam heeft er in de oude binnenstad een nieuwe telg bij.

"De ontwerpers hadden een nacht om 'ja' te zeggen en een weekeinde om te verhuizen," gaat Hoitink verder. "Ondertussen werd Piet Paris, de creatief directeur van de Arnhem Mode Biënnale en onze beste mode-illustrator gebeld of hij het beeldmerk voor Redlight Fashion wilde ontwerpen. Dat accepteerde hij, maar hij moest zijn grote opdracht voor 65 warenhuizen in Amerika er wel even voor opzij zetten. Het project heeft een controversieel karakter, modeontwerpers naast prostituees, coffee shops en liveshows, een ongewone combinatie."

Lef

De pers reageerde aanvankelijk negatief op het initiatief, met koppen als: 'Gaan de ramen dicht?' en 'Gaat Redlight Fashion de Wallen overnemen' of 'Kunnen 18 ontwerpers het oudste stukje van Amsterdam een ander aanzicht geven?'

Hoitink is selectief in de omgang met de pers. De Herald Tribune en de New York Times en alle internationale ontwerperstijdschriften schreven echter met veel bewondering over Redlight Fashion. Een perswaarde die niet in miljoenen is uit te drukken. Het project is een voorbeeld van een snelle en

daadkrachtige samenwerking met lef tussen de gemeente Amsterdam, NV Stadsgoed en het bureau van Hoitink. Het heeft Nederland op de internationale modekaart gezet.

Voor de eerste keer is een hoog niveau mode binnen Amsterdam zichtbaar geworden voor een groot publiek. Ook op het Damrak zijn etalages met Redlight Fashionmode ingericht. Hoitink: "Als de ontwerpers niet keihard goeie inhoud zouden leveren was het nieuwtje er allang vanaf. Zelfs onze prinses Maxima heeft dit ondertussen ontdekt. Wij doen nog wekelijks internationale perstochten en modelopen over de Wallen. Zelfs de grootste tegenstanders denken een stuk genuanceerder over modeontwerpers als ze eenmaal een atelier hebben bezocht. De finesse van mode naast de ruwe realiteit van de rode lichten, het werkt."

Toekomst

Redlight Fashion heeft de buurt opengebroken voor de creatieve sector. Chic en louche leven en werken naast elkaar. De buurt was eerst huiverig, mede door de berichten in de kranten. Men is er ondertussen ook wel achter dat het geen "luie kunstenaars" zijn. Alles wat ze doen gebeurt met respect voor de buurt en vergeet ook vooral de Amsterdamse humor niet.

Ontwerper Jan Taminiau heeft inmiddels een vaste plek verworven en zijn eigen atelier geopend. Zijn pand wordt momenteel verbouwd en volgend jaar opgeleverd. Hoitink zou graag een verzamelpand willen huren, met de uitstraling van een poppenhuis. Het pand zou ruimte moeten bieden voor exposities, verkoop, restaurant en bovenal ateliers. Het pand op Oudezijds Achterburgwal 78 zou daar geschikt voor kunnen zijn.



Kloveniersburgwal 38

Sinds culinair journalist Johannes van Dam op de Kloveniersburgwal 38 een paar weken geleden binnenviel en Maleisisch restaurant Nyonya met een dikke 9 beloonde, loopt het er storm.

"De mensen kwamen met de krant in hun hand binnen. Het is hier al zo klein," vertelt de bazin Candy Phang semi-klagend, maar met een lachend gezicht. Op z'n hoogst kunnen er 35 mensen eten, waar op de kaart tevergeefs zal worden gezocht naar alcoholhoudende drank.

Zij, Hongkong-Chinese, en haar man Buddha, Maleisiër en de kok van het restaurant, zitten sinds 2006 op dit



Maleisisch restaurant Nyonya...

adres, maar de lichtbak met de naam van het etablissement mag nog altijd niet aan. "Verboden. Het pand waar we in zitten is een monument. Daarom liepen veel mensen ons in het begin voorbij, omdat ze niet eens in de gaten hadden dat we hier zaten."

De keuken is, net als die van Maleisië een mengeling van Indonesisch en Thais, met hier en daar een flinke scheut Chinees. Geen nood, want in het Nederlands en het Engels staat eronder wat in het gerecht zit. De internationale mix is terug te vinden in de naam. "Nyonya is het woord voor een meisje met een Maleisische moeder en een Chinese vader. Ja, ha ha, net andersom als bij ons."

Schade door vezip

Omdat de laatste tijd sprake is van een toenemend aantal incidenten met de verzinkbare 'vezip', zoekt het stadsdeel nu uit wat er precies aan de hand is.

Het overkomt automobilisten dat ze 's avonds laat thuiskomen, een parkeervergunning hebben, uit hun auto stappen en met hun pasje naar de vezip gaan. De paal gaat omlaag, het rode licht staat op groen. Huiswaarts, denkt de bestuurder. Had je gedacht. Want net als de voorkant van de auto boven de verzonken paal is, schiet die weer omhoog. Met wat geluk komt de auto krakend over de paal heen. Met pech dan eindigt die bovenop de paal. In alle gevallen zeker van een forse schade.

Zonder Sor kan niet meer worden gesproken van 'integraal' overleg over de ontwikkelingen die er gaande zijn

Deur blijft open voor raambedrijven

De deur van het Integraal Burgwalenoverleg (Ibo) blijft open staan voor de ondernemers van bedrijven in de raamprostitutie. Tijdens een eerdere bijeenkomst van het Burgwallenoverleg kondigden zij juist aan daaraan niet meer mee te willen doen.

Het Ibo is een werkoverleg tussen afgevaardigden van bewoners, belanghebbenden, politie, ambtenaren, bestuurders en ondernemers in verschillende branches. Is er nog sprake van integraal overleg, nu vertegenwoordigers van het Samenwerkend Overleg Raamprostitutiebedrijven (Sor) zeiden hun deelname aan het Ibo te beëindigen?

Onderzoek

Voorzitter Bart Robbers onderzocht waarom vertegenwoordigers van de Sor hun deelname aan het Ibo beëindigden. Uit zijn verslag blijkt dat zij van mening waren dat ze tijdens het Ibo van de andere leden weinig steun voor hun standpunten ondervonden en daarom besloten langs andere weg hun belangen te behartigen. Dit besluit werd door de vergadering betreurd, want in het Ibo komen alle belangen aan bod, ook al zijn ze tegenstrijdig. Zonder Sor kan niet meer worden gesproken van 'integraal' overleg in de buurt over de ontwikkelingen die er gaande zijn. Volgens bewoner Gerrit van de Veen is het Sor van harte welkom en de vergadering was het daar unaniem mee eens. Onduidelijk is of het Sor van deze uitnodiging gebruik gaat maken.

Water

Veel lof heeft de vergadering voor de aanpak overlast te water door de dienst Binnenwaterbeheer en de politie. Uit cijfers blijkt dat het aantal klachten in 2009 bijna is verdubbeld ten opzichte van 2008 en die komen het meest op zaterdag binnen. De top-drie van bekeuringen bestaat uit: geluidsoverlast (20), alcohol (12) en drugs (9). Ook al zijn er met name 's nachts nog veel

klachten, de bijna dagelijkse surveillance begint zijn vruchten af te werpen.

Terras

B&W van Amsterdam hebben bij wijze van proef besloten binnen stadsdeel Centrum terrasverwarming toe te staan. Deelnemers dienen hiervoor een tijdelijke bouwvergunning aan te vragen. Zo'n vergunning is noodzakelijk voor het bevestigen van terrasverwarmings-elementen aan de gevel. Omdat de proef zo weinig mogelijk kwalijke verbrandingsgassen moet opleveren, zijn uitsluitend gasgestookte branders toegestaan. De proef is op 1 september 2009 gestart en duurt twee jaar.

Nepdope

Ook de problematiek rond de nepdope komt aan de orde. Nepdope is bijvoorbeeld bakpoeder of kiespijnpoeder, die als *hard drugs* worden aangeboden. Dit aanbieden mondt dikwijls uit in straatroof. Op het Wallengebied lopen dagelijks grote hoeveelheden mensen rond, wat voor *dealers* een enorm lucratieve afzetmarkt is.

De politiek is wakker geschrokken van de cijfers rondom nepdope en heeft actie ondernomen. Vanaf 1 oktober 2009 kan een dealer gelijk een gebiedsverbod van drie maanden krijgen. In oktober heeft de politie van bureau Beursstraat al 87 van dergelijke verboden uitgeschreven. Wie binnen die drie maanden toch binnen het verboden gebied komt pleegt een misdrijf. Dit werkt afschrikwekkend en gaat als een lopend vuurtje onder de dealers rond. Op de vraag wie nou precies de dealers zijn, antwoordt buurtregisseur Rob Oosterbaan: "Jongeren, ouderen, uit Amsterdam, niet uit Amsterdam, licht geestelijk gehandicapt, en zo meer." Onderzocht wordt of deze personen niet beter in de gaten kunnen worden gehouden. Oosterbaan vat de stand van zaken rond de aanpak van nepdope als volgt samen: "Het gaat goed, maar we mogen niet achterover leunen."

De programma's van de politieke partijen voor verkiezingen van de gemeenteraad en de deelraden op 3 maart 2010

Steun voor aanpak Wallen

De verkiezingen voor de gemeenteraad en de deelraden vinden volgend jaar op 3 maart plaats. Voor het Wallengebied is het van belang te weten of de verschillende partijen de ontwikkelingen in het postcodegebied 1012 blijven steunen. Die steun lijkt breed te zijn.

Zo is bijvoorbeeld bij de PvdA de aanpak van het Wallengebied 1012 de vrijheid van vrouwen die er werken meer waard dan de vrijblijvendheid van de rosse buurt. In het ontwerp van het PvdA-verkiezingsprogramma voor de deelraad Centrum wordt deze lijn doorgetrokken. Zo staat er: "Het Project 1012 is een mooi voorbeeld van het samen optrekken van de deelraad Centrum met de centrale stad om problemen aan te pakken, die met bewoners en ondernemers in kaart zijn gebracht."

Groen Links

In het ontwerpverkiezingsprogramma van Groen Links staat onder de kop 'Recht op roes' over de coffeeshops: "Het huidige gedoogbeleid ten aanzien van *soft drugs* dat verkoop in coffeeshops toelaat (voorkeur), maar de teelt en de aanvoer (de achterdeur) criminaliseert, leidt tot onvoldoende controle op kwaliteit en een te hoog THC-gehalte en inmenging van het criminele circuit. Groen Links pleit voor landelijke legalisering. Zolang dat niet gebeurt moet Amsterdam zelf de achterdeur reguleren."

Groen Links stelt voor dat Amsterdam met een gesloten experiment start, met een keurmerk en goede voorlichting. Verder pleit de partij voor spreiding van coffeeshops over verschillende stadsdelen. Groen Links maakt zich sterk voor "sterk en weerbaar sekswerk". Innovatie en verbetering van de seksindustrie is volgens de partij belangrijk. Daarbij is een sterke rechtspositie van prostituees de voorwaarde voor een maatschappelijk aanvaardbare prostitutiebranche. Een goed georganiseerde en gezonde legale seksindustrie, waar de rechten van sekswerkers gewaarborgd zijn, is het beste instrument om dwang en uitbuiting te voorkomen, redeneert de partij. Het aantal vergunningen voor prostitutiebedrijven moet volgens Groen Links worden verminderd. Hierdoor

ontstaat ruimte voor nieuwe maatschappelijk verantwoorde bedrijven in andere stadsdelen. De hulpverlening aan sekswerkers blijft gericht op drie pijlers: bewustzijn, opvang en bescherming. Deze opvattingen staan ook in het verkiezingsprogramma voor stadsdeel Centrum van Groen Links, met enkele verbijzonderingen.

VVD

In het ontwerp voor het gemeentelijke verkiezingsprogramma 'Dit is ons Amsterdam' van de VVD is relatief weinig aandacht voor het Project 1012. Bij het hoofdstuk veiligheid staan drie onderdelen die er betrekking hebben op hebben. De drugsproblematiek, bestrijding van de zware criminaliteit en de ketenaanpak. Bij de drugsgerelateerde problematiek pleit de VVD voor consequent overheidsoptreden. Het tolereren van drugsgebruik leidt uiteindelijk tot het stimuleren van drugsgebruik. Dus strenge maatregelen inzetten bij het oppakken van drugsdealers en zorgen voor meer inzicht in de drugsteelt.

Zware criminaliteit kan volgens de VVD succesvol worden bestreden door het zichtbaar maken van niet-legale geldstromen en het bewaken van de integriteit van de bovenwereld. Criminele personen en hun onderneming moeten in een zo vroeg mogelijk stadium financieel nagelopen worden en ontdaan worden van crimineel geld, vindt de VVD. Alle beschikbare middelen, zoals Bibob, moeten worden ingezet. In een aanvulling op dit ontwerpprogramma staat dat de VVD in stadsdeel Centrum vindt dat de succesvolle straataanpak in postcodegebied 1012 moet worden voortgezet.

D66

In het ontwerpverkiezingsprogramma van D66 wordt helemaal geen aandacht besteed aan het Project 1012. In het ontwerpverkiezingsprogramma voor de deelraad ondersteunt D66 op 'constructief kritische' wijze de gemeentelijke plannen voor dit gebied. D66 wil in het Wallengebied een *business investment zone* instellen: een gebied waar ondernemers gezamenlijk investeren in een aantrekkelijker en veiliger omgeving. "Het Wallengebied ontleent haar kracht

aan diversiteit, een *mix* van prostitutie, uitgaan, mode en andere detailhandel." Daarom is D66 tegen zonering (de maatregel die de gemeente kan instellen om te zeggen wat er in een bepaald gebied mag gebeuren aan activiteiten, red.) en gedwongen sluiting van bordelen en coffeeshops. Uitwassen als vrouwenhandel en *loverboys* (puberpoelers in het Nederlands, red.) moeten worden bestreden. Verder is structureel overleg met de (seks)sector gewenst over gezondheid, veiligheid en werkomstandigheden.

SP

Onder de kop Veiligheid staat bij de SP in het ontwerp dat de plannen voor het Wallengebied in hun oorspronkelijke vorm moeten worden uitgevoerd: aanpakken van de criminaliteit en de vrouwenhandel en bevordering van de veiligheid. De huidige politieke bestuurders richten zich teveel op sluiting van prostitutieramen, het aantrekken van dure winkels en super-de-luxe sterrenrestaurants. Intensieve zorg voor prostituees, handhaving en meer diversiteit zijn belangrijker dan dure hapjes, redeneert de SP. Verder moeten de stegen in het Wallengebied van die partij een goede juridische status krijgen.

Samenvattend

Vier politieke partijen - PvdA, Groen Links, VVD en SP - ondersteunen elk op hun eigen manier het Project 1012. De PvdA omarmt het postcodeproject volledig. Groen Links legt eigen accenten door aandacht te vragen voor een betere rechtspositie voor prostituees en voor mogelijkheden voor een legale seksindustrie. Het zichtbaar maken van illegale geldstromen en bewaken van de integriteit van de bovenwereld zijn aandachtspunten van de VVD. De SP vindt handhaving en bevorderen van diversiteit belangrijker dan het eten van dure hapjes in luxe restaurants.

D66 is nogal dubbelhartig. De partij onderschrijft de uitgangspunten, maar ondermijnt tegelijkertijd het project door de zonering ter discussie te stellen. Dat is nu net een van de juridische middelen van de gemeente om de gewenste veranderingen af te kunnen dwingen.

Voor de buurtbewoners van d'Oude Binnenstad is het even met metro 51, naar Amstelveen

Adieu Sukasari

Indonesisch eethuis Sukasari in de Damstraat moest stoppen - en sloot 15 juni. De fundering moest worden hersteld en dat was gewoegweg te duur.

"Het noodzakelijke funderingsherstel en het bijkomende renovatiewerk werden op anderhalf miljoen geschat, het restaurant moest een jaar dicht terwijl de werknemers zouden moeten worden doorbetaald," licht Bungke Kam (51) de reden om te stoppen toe.

Smaak

"*Suka* betekent 'houden van' en *sari* 'het fijne, innerlijke', of in smaken gezien zoet, zout, bitter en zuur. En opa kwam van Bogor nabij het plaatsje Sukasari. Zo kwamen we aan de naam," vertelt Bungke Kam. Zijn ouders kwamen in 1965 naar Nederland, hij was



V.I.n.r. Bungke en Anna Kam met achter de toonbank Stefan, Martina en Alldrey

toen zeven. Vier jaar later op 21 november openden zij Sukasari.

"Van begin af aan waren de *saté's*, vooral de *saté kambing* het meest in trek, maar ook de *rendang* was bijzonder populair. Moeder kookte nog lekker *pedis*, maar door de jaren heen werden de gerechten wat meer aangepast aan de wens van de klanten en milder van smaak," vertelt Kam. De zaak telde ook veel vaste klanten, waaronder veel oud-Indiëgangers.

Van de kosten van het herstel van de fundering moest iedereen even slikken. Bungke Kam had nog wel in zijn eentje beneden door willen gaan, maar uiteindelijk viel het besluit tot verkoop en sluiting. Het is nog niet bekend wat de nieuwe eigenaar ermee gaat doen.

Nieuw

Intussen heeft Bungke Kam niet stilge-

zeten. Op 3 november opende hij de Indonesische toko-afhaal en lunchroom Sukasari aan de Kostverlorenhof 63 in Amstelveen. Dochter Martina assisteert met een vriendin in de keuken. De kaart telt 78 gerechten, waaronder natuurlijk de beroemde *saté Kambing* en nu ook specialiteiten uit Bandung. "M'n moeder komt daar vandaan," vertelt Martina. "Zij vond het leuk om onder andere *batagor* en *bakso tahu bandung*, een heerlijk gevuld *tahugerecht*, op de kaart te zetten."

Voor de buurtbewoners van d'Oude Binnenstad is het even met metro 51, uitstappen halte Zonnestein en dan zijn de beroemde *saté's* weer binnen handbereik. Voor reserveringen of wie komt afhalen en niet te lang wil wachten, is het handig van tevoren te bellen: 020.453.30.67. De zaak is dagelijks geopend van 12-20 uur. Zondags gesloten.

Om een eind te maken aan alle in hun ogen spookverhalen, pleiten de drie ondernemers voor een echt onafhankelijk onderzoek

'Waar zitten die criminelen dan?'

Ze zijn het zat om jarenlang op hun vergunningen te moeten wachten en voortdurend te worden gecriminaliseerd. "We hebben het beste voor met de buurt," vinden ze. Jan Otten, Marcel Kaatee en Jan Broers hebben hun opvattingen over de toekomst van de Wallen. Dus horen die ook te worden weergegeven.

Otten is baas van onder andere Casa Rosso en de Bananenbar. Kaatee, eigenaar van twee gokhallen, is in hoger beroep volledig vrijgesproken in het Holleederproces. Broers, horeca- en raamexploitant, maar die verder niet meedoet aan het vraaggesprek, is horeca- en raamexploitant.

Buik vol

Twee van de drie hebben nog nooit achter de tralies gezeten. De derde alleen in voorarrest bij het Holleederproces, zonder dat dit tot een veroordeling leidde. Hun boodschap is duidelijk: ze hebben er hun buik van vol dat "de hele buurt," zoals Kaatee het verwoordt, "door het gemeentebestuur wordt gecriminaliseerd".

Otten is met goed gevolg door de Bibob-procedure gekomen. Hij mag zijn bedrijven voortzetten. Drie jaar lang werden de zaken onderzocht, maar er werden geen sporen gevonden van crimineel geïnvesteerd geld of witwaspraktijken, aldus Otten. "Al die tijd heb je geen zekerheid over de toekomst. Er wordt met zo'n Bibob-onderzoek toch een zweem van criminaliteit rond je bedrijf gecreëerd. Het maffe is dat me in al die voorgaande jaren, ook toen de wet Bibob al was ingevoerd, gewoon een vergunning is verleend. Sterker nog: ik stond prominent tussen andere bedrijven in het boek waarmee de cam-



Jan Otten (l.) en Marcel Kaatee...

pagne *I Amsterdam* werd geopend. En dan krijg je in 2007 opeens een Bibob-procedure aan je broek!"

Hij mag nu doorgaan, maar moet de gemeente wel melden als er een relevante wijziging optreedt in de financiering of in de wijze van bedrijfsvoering. Daarnaast dient jaarlijks de jaarrekening te worden overgelegd. Otten maakt zich daar geen zorgen over: "Het lijken standaardvoorschriften. Ik ben transparant. Ze vinden niks bij mij."

Broddelwerk

Als midden jaren 90 de commissie-Van

Traa de Wallen onder een vergrootglas legt, komen de onderzoekers onder leiding van de criminoloog Cyrille Fijnaut tot de conclusie dat de Wallen ernstig in de greep zijn geraakt van de georganiseerde misdaad.

"Zwaar overtrokken," zeggen Otten en Kaatee. "Fijnaut is een slager die zijn eigen vlees keurt. Als ex-politieman blaast hij de boel op en creëert in het rapport een enorme vijand die moet verklaren waarom de politie ontoelaatbare opsporingsmethoden heeft gebruikt. Zogenaamd zouden zestien criminele organisaties de dienst uitmaken op de Wallen." Het losgeld van de Hei-

nekenontvoering zou er zijn geïnvesteerd en voormalig Wallenmanager Freek Salm had het zelfs over honderd tot honderdvijftig miljoen crimineel geld, dat was geïnvesteerd op de Wallen. Hun commentaar: "Broddelwerk. Daar wordt al sinds eind 1993 onderzoek naar gedaan en er is nog nooit iets gevonden. Als je burgemeester Cohen ernaar vraagt begint hij te stotteren. Kom nu eens met de feiten! Er is geen zaak op de Wallen gesloten wegens witwassen of vrouwenhandel. Alsof je aan de gezichten van de vrouwen aan wie je een kamer verhuurt, kunt aflezen dat ze zijn verhandeld. We controleren altijd alle papieren. En die papieren

kloppen, want we willen onze vergunning niet kwijt. Wat kunnen we nog meer doen?"

Onderzoek

De drie ondernemers vinden het dan ook de hoogste tijd worden dat de gemeente nu eens stopt met het criminaliseren van de Wallen en het beknotten van de ondernemers. Kaatee: "Geef ons de gelegenheid om te ondernemen. Gooi eens wat van die overbodige regeltjes overboord. Terwijl volgens Het Parool de illegale onttrekking van honderden sociale woningen door Barbizon en Krasnapolsky door stadsdeelvoorzitter Els Iping (PvdA) wordt gelegaliseerd, mogen wij nog geen kantoor-tje boven de zaak openen. Zet de Wallen niet steeds neer als boeman. Dat kost omzet."

Om een eind te maken aan alle in hun ogen spookverhalen, pleiten de drie ondernemers dan ook voor een echt onafhankelijk onderzoek. Kaatee: "De bestuurders brengen de buurt voortdurend in diskrediet zonder feiten aan te dragen. Daarom willen we een onafhankelijk onderzoek. Ga na hoeveel strafrechtelijk vastgestelde witwasfeiten op de Wallen zijn geconstateerd. Wie is bijvoorbeeld veroordeeld vanwege witwassen van die honderden miljoenen waarover Salm sprak? In welke panden zit dat zwarte geld dan? Zo'n onderzoek wijst uit of de gemeentelijke verhalen dat de buurt in handen is van de maffia kloppen. Wij durven nu al te voorspellen dat zal blijken dat vastgoed, waarvan feitelijk is vastgesteld dat het in criminele handen is of van criminaliteit afkomstig, op de Wallen niet of nauwelijks voorkomt. Niemand kan toch tegen zo'n onderzoek zijn? Nou ja, niemand behalve het PvdA-bestuur dan."

Oudste pornobioscoop van de Wallen gaat de deuren sluiten

Sex met beetje verhaal

Om het kwartier verwisselt Ton Groote de super8-films uit de jaren '70. Hij doet dat al zo'n dertig jaar op het Oudekerksplein in Sex Cinema Venus, de oudste pornobioscoop van de Wallen.

Sinds het begin is er weinig aan de plek veranderd. Het interieur draagt dan ook de sporen van de tijd. Heuse, maar versleten bioscoopstoeltjes, smoezelige ambiance. "De stoeltjes zitten altijd vol kwakkies," zegt Groote in een interview. "Dan haal je er even een harde borstel overheen en dan is het weer een beetje schoon." Enige tijd geleden wijdde deze krant al een paginagroot verhaal aan de bioscoop.

Nuchter

Venus heeft zijn langste tijd gehad en zal met het opschonen van de Wallen verdwijnen. Er komen hoofdzakelijk vaste klanten, week-na-week. Vroeger zo'n honderd per dag, tegenwoordig

hooguit twintig. Concurrenieren met het hedendaagse neongeweld is een verlo-

ren strijd. Eigenaar Groote is nuchter genoeg om dat in te zien. Alleen al het

geluid van de snorrende projector is niet meer van deze tijd. Maar Groote vindt die oude film wel een zeker charme hebben. "Daar zit tenminste nog een beetje verhaal in. Ook niet veel, maar een beetje."



Sex cinema Venus nog steeds open...

Fotograaf Jan-Dirk van der Burg heeft de bioscoop vastgelegd in een reportage. Hij kwam er eerder dit jaar bij toeval voor een Paroolartikel. De sfeer van eind jaren '70, begin jaren '80 fascineerde hem. Van der Burg: "Omdat er niets is veranderd in al die jaren geeft Venus een beeld van de Wallen zoals ze in die tijd waren." Zijn favoriete foto is er eentje van het interieur. Boven de rugleuning van twee stoeltjes tegen een houten schot zitten twee slijtplekken van de warme hoofden van mannen die daar decennia lang hebben genoten. Ook Groote is er op te zien. Hij veegt de vloer aan na sluitingstijd. "Ik moest dat vastleggen," vertelt de fotograaf. "Dat beeld pakt voor mij alles samen van wat de bioscoop is en was."

Broedplaats Binnenstad

Alle berichten ten spijt over vertrekkende bedrijven vanwege parkeerproblemen en de 'vertrutting' van de binnenstad door onzinnige regelgeving, blijkt de binnenstad nog steeds een aantrekkelijke plek te zijn voor nieuwe ondernemers en bewoners.

De belangstelling voor bedrijfsruimtes die leegkomen is onverminderd groot en om hier te kunnen wonen moet je of op een wachtlijst of een flinke zak geld meenemen. Ook de creatieve sector heeft de oude binnenstad ontdekt. In de afgelopen twee jaar hebben zich hier zo'n honderdvijftig startende kunstenaars gevestigd. Ontwerpers, schilders, beeldhouwers, edelsmeden, film- en videokunstenaars vormen een creatieve voorhoede die nieuw elan met zich meebrengt en voor nieuwe impulsen kan zorgen.

**HANS
DOUGLAS
HAIR**

IS VERHUISD NAAR
NH HOTEL BARBIZON PALACE

WOENSDAG T/M VRIJDAG: 9 - 21 UUR
DINSDAG EN ZATERDAG: 9 - 18 UUR
ZONDAG: 10 - 18 UUR
MAANDAG: 9 - 18 UUR

AMSTERDAM, PRINS HENDRIKKADE 50-72
020 - 627 30 37 020 - 556 45 64



*Al meer dan
140 jaar bij u thuis*

MUSEUM 'S-ZATERDAGS GEOPEND
VAN 14 - 17 UUR

GEELS & Co BV
WARMOESSTRAAT 67, AMSTERDAM
T 020 624 06 83, WWW.GEELS.NL

**RESTAURANT
REFLET**



In het hartje van Amsterdam, direct aan de Dam en tegenover het Koninklijk Paleis, bevindt zich Restaurant Reflet. Als onderdeel van NH Grand Hotel Krasnapolsky is het zeer mooi onderhouden en valt het onder monumentale zorg. Klasse, uitstraling, rust en romantiek kenmerken dit fameuze restaurant.

De menukaart benadrukt de klassieke Franse en Nederlandse keuken. Traditionele gerechten, tafelbereidingen en uitstekende wijnen maken uw diner compleet. U bent hier verzekerd van kwaliteit, service en klassieke gezelligheid.

In Restaurant Reflet serveren wij voor u een 3 gangen menu voor € 36,50 per persoon met luxe seizoensproducten die wij dagelijks op de markt inkopen. Tevens kunt u uiteraard een keuze maken uit onze uitgebreide à-la-carte kaart.

PART OF
THE NH WORLD

VINITALIA
www.italianwines.nl



Meer dan 100 Italiaanse kwaliteitswijnen...
Korte Lijnbaansteeg 1 (tramhalte NZ Kolk)

www.canvasfotoservice.nl
www.snelfotoservice.nl

JX Pasfoto's
Camera's
PHOTO ART STUDIO XL Print

1 uur service
Studiofotografie

Uitvaartcentrum Elders

Kruislaan 235 Amsterdam

rustig en intiem afscheid nemen in een kleinschalig rouwcentrum t/o begraafplaats en crematorium De Nieuwe Ooster

020 6252201 (dag en nacht)
www.davidelders.nl

Stichting Red de Monumenten



Aankoop bedreigde Monumenten
(020) 530 09 00



JX Photo Art Studio
020 412 412 1
Beurs van Berlage

CONDOMERIE

Warmoesstraat 141 Amsterdam
tel 020 6274174
fax 020 6389265
condoms@condomerie.com

winkel online shop
groothandel
deskundig advies
www.condomerie.com

WWW.CONDOMERIE.COM
CONDOOMSPECIALZAAL

Ook adverteren in

d'Oude Binnenstad



e-mail naar: info@oudebinnenstad.nl

DUTCH BUILDERS



VASTGOED
MANAGEMENT

arboobw

Architectenbureau
adviseert en renoveert
(020) 642 60 76

THE BULLDOG



AMSTERDAM

MRB
LEATHER & RUBBER



SHOPS
WARMOESSTRAAT 89 AMSTERDAM
MOTZSTRASSE 22 BERLIN

INTERNET
WWW.MISTERB.COM
V.O.B
WWW.MISTERB.TV


jemi

bloemenwinkel
warmoesstraat 83a amsterdam
020 - 625 60 34 www.jemi.nl

Wij zijn gespecialiseerd in:

- Abonnementen
- Trendy boeketten en arrangementen
- Bloemen lunches
- Workshops
- Bezorgservice voor binnen- en buitenland

Weliswaar klein van binnen
zijn wij toch ruim van zinnen
Burgers & Boeren
Poeliers & Hoeren
Kansrijken & Kansarmen
Kunnen hier hun voeten warmen!



CAFÉ
'T STOOFIE
STOOFSTEEG 11-13

'De diversiteit van Amsterdam is zo groot. Sommige Engelsen in mijn vriendenkring willen nooit meer terug'

Expatriat in Amsterdam

Ally Cane kwam op de tweede kerstdag van 2001 vanuit Londen op de Wallen wonen. *Expatriat*, heet dat. Nu komt haar familie er speciaal voor over om te kijken naar de kerstverlichting met alleen maar witte lichtjes. En het vuurwerk met de jaarwisseling. Onderwijl werkt ze voor Philips Design, als een van de bazen van deze ontwerpafdeling van wat in Nederland nog altijd zo schattig heet 'de gloeilampenfabriek uit Eindhoven'.



Ally Cane: 'Familie komt speciaal over...'

Cane kwam in 1998 voor *Design Bridge* vanuit Londen naar Amsterdam. Na twee jaar ging ze vanwege persoonlijke beslommeringen terug naar Londen. Maar toen ze vanuit Eindhoven werd benaderd door Philips aarzde ze niet. Aanvankelijk vloog ze wekelijks tussen Londen en Eindhoven. Na verloop van tijd koos ze toch voor Amsterdam als woonplaats. Dat betekende dus dagelijks treinen naar Eindhoven, de Philips *express* – maar dan in tegenovergestelde richting, van Amsterdam naar Eindhoven. Toen niet alleen de top van Philips, maar ook *Philips Design* zich vanuit Eindhoven in Amsterdam vestigde was dat gelukkig voorbij. Cane is een van de *senior creative directors* bij *Communication* van Philips Design. Haar klanten zijn uitsluitend andere grote bedrijven, die mooi vinden wat daar wordt ontworpen.

Ontwerp

Nederlandse ontwerpen horen volgens Cane bij de beste ter wereld. Dat geldt voor architectuur, meubels, grafisch ontwerp en mode. Zelf is ze grafisch ontwerper: "Ontwerp is in Amsterdam toegankelijker dan elders, want het is

hier overal om je heen. Denk aan de Bijenkorf en niet te vergeten de Hema. Alles is *design*! Dat zorgt ook voor inspiratie in je werk."

"Amsterdam voelt als Londen," zegt Cane, "ook door de verschillende buurten met hun eigen karakter. Dat heb je in Londen ook, zoals *East London*, *Old Street* en *Clerkenwell*." Ze vindt het leuk dat bewoners zo hun eigen biotoop hebben in de grote stad. "Ik voelde me meteen op mijn plaats hier en hoewel Londen vroeger mijn thuis was, kom ik nu altijd met plezier terug thuis in Amsterdam. Het is hier zo *relaxed*!"

Bij haar eerste kennismaking met Amsterdam kreeg ze een andere indruk: toen ze het nieuwjaarsvuurwerk maakte dacht ze dat ze in stad vol pyro-

manen was beland. Engeland heeft die traditie namelijk niet. Maar de fiets, de trams en de boten: het gaat allemaal snel en toch ontspannen. Van haar geen onvertogen woord over Amsterdam. Wat haar wel opvalt is hoe kritisch Amsterdammers zijn over hun eigen stad, zonder zich schijnbaar te realiseren hoe geweldig het hier is.

Wallen

En het Wallengebied? Hoewel de opdracht aan de makelaar was iets voor haar in de Jordaan te zoeken had Cane geen aarzeling op de Wallen een appartement te kopen. Ze werd meteen verliefd op het appartement aan de Oudezijds Voorburgwal, met uitzicht op de Oude Kerk.

Tot voor kort had ze dagelijks *junks* op haar stoep maar dat vond ze eigenlijk geen punt, nooit een probleem mee gehad. De prostitutie leek haar aanvankelijk een veilig beroep. "Toen ik voor het eerst de ramen zag dacht ik alleen: die vrouwen zijn goed beschermd, achter glas, ze hoeven tenminste niet op straat te lopen. Inmiddels ben ik er wel iets genuanceerder over gaan denken. Nu vraag ik me af of de meeste vrouwen plezier hebben in hun werk."

Ze vermoedde ook dat er vaak dwang achter zit. Een moeilijk probleem waar ze ook niet een-twee-drie een oplossing voor heeft.

Voor de overlast van dronken toeristen heeft Ally wel een mogelijke oplossing: in Dublin is het aantal mensen dat tege-lijk in een restaurant of kroeg mag verblijven beperkt evenals de alcoholconsumptie. Hier wordt maar doorgeschonken en dat in combinatie met alle coffeeshops. We moedigen ze daardoor aan! Er wordt in Engeland en Ierland niet voor niets reclame gemaakt met de oproep: "*Get drunk, get stoned, get laid for 40 Pounds in Amsterdam!*"

En verder heeft deze buurt alles: kwaliteitsrestaurants als *Blaauw* aan de Wal, een Appel in hotel the Grand, de Oude Kerk, architectuur, en niet te vergeten de Nieuwmarkt. Elke zaterdag is Ally op de markt te vinden waar ze zich helemaal thuis voelt. Toen ze er voor het eerst bloemen kocht kreeg ze er een cadeau. Het beste vindt Ally dat ze steeds nieuwe ontdekkingen doet. De diversiteit van Amsterdam is zo groot. Sommige Engelsen in haar vriendenkring willen nooit meer terug. Ally begrijpt dat helemaal: "In deze tijd overal die kerstverlichting met alleen maar witte lichtjes, mijn familie komt er speciaal voor over om te kijken!

Kijken met de oren

Sinds mensenheugenis zijn de bewoners van de binnenstad getuige van een feestelijke parade van bezoekers uit alle delen van de wereld. Welke taal spreken ze? Waarover roddelen ze? Hoe klinkt onze taal in hun oren? En wat vinden ze van onze buurt?

Soundtrackcity heeft kunstenaars en componisten gevraagd om acht buurten van Amsterdam op de kaart te zetten met een geluidswandeling. Zo kan in Osdorp worden gewandeld door het laatste oerbos dat de stad rijk is, of in IJburg door een gebied zonder geschiedenis dat druk bezig is de eigen toekomst te maken.

Rondom de Nieuwmarkt gaat de wandeling over buitenstaanders en binnelanders, over toeristen en Amsterdammers, over plat ouwehoeren en ruiken hoeveel verschillende nationaliteiten eigenlijk samenwonen op dat kleine stukje stad.

De kunstenaars Adriaan Nette en Daniël Testas tekenen voor de geluidswandeling van zestig minuten door bekend gebied – met onbekende ogen, die via de oren binnenkomen. Het startpunt van de wandeling is Warmoesstraat 139, waar voorgeladen iPods gratis te verkrijgen zijn met de geluidswandeling erop (tegen onderpand, dat wel!). Voor wie zelf een MP3-speler heeft is de wandeling ook te downloaden op www.soundtrackcity.nl.

Overigens zijn alle geluidswandelingen van Amsterdam op de site van *Soundtrackcity* te vinden.



BUURT HISTORIE

Willem de Jong van Poelgeest

Jan van der Heijden

In de Koestraat woonde en werkte de werktuigkundige Jan van der Heijden (1637-1712). Een gevelsteen met portret en een lantaarn herinneren aan deze man die de brandspuit uitvond en de straatlantaarn ontwikkelde. Nadat in de 15e eeuw de stad twee keer in vlammen was opgegaan regelde een ordonnantie (wet) door Karel V, dat de huizen niet langer uit hout en riet mochten worden opgetrokken maar van steen moesten zijn.

De door Jan van der Heijden in 1672 uitgevonden brandspuit kon een constante straal water leveren. In tegenstelling tot de oude spuit van Duitse makelij kon deze tot vlak bij de brand worden gebracht. Het water werd door slangen vanuit de gracht aangevoerd. In de winter, als de grachten waren dichtgevroren, moesten de bewoners van de hoekhuizen aan de grachten een bijt hakken in de gracht van twaalf vierkante voet, zo'n vierkante meter, en openhouden.

De stadsbeschrijving van Commelin (1693) geeft een opsomming van alle in de stad aanwezige blusmaterialen in de zestig wijken: wijk 2, rond de Oude



kerk, en wijk 3, rond de Oude Kennissteeg, hadden elk een brandspuit en respectievelijk 72 en 108 emmers.

Jan van der Heijden ontwikkelde ook de straatlantaarn. De oudste bekende straatlantaarns waren rond 1544 bij de Zeedijk en Molensteeg geplaatst. Straatverlichting was toen slecht. Soms werden middelen op bruggen wat kaarsen geplaatst. Caféhouders (tappers) waren verplicht hun voorhuizen tot 's avonds tien uur van licht te voorzien. In 1595 werd bevolen dat elk twaalfde huis aan de gracht of straat voorzien moest zijn van een lantaarn die door de bewoners brandende moest worden gehouden. De door Jan van der Heijden ontwikkelde straatlantaarn werd op een paal geplaatst en verspreidde een beter licht en brandde op raapolie. 2500 stonden er in de stad. Na drie generaties Van der Heijden ging in 1729 de brandspuit- en lantaarnfabriek over aan de familie Almenum. In 1868 werd het terrein aan de Koestraat door de gemeente aangekocht en verrees hier de Gemeentelijke Avondschool voor Volwassenen. Thans is hier een acteurschool en zijn er ateliers.

Metamorfose Mata Hari

De Mata Hari, ooit het beroemde en beruchte gokpaleis van de legendarische Frits 'van de Wereld' Adriaanse aan de Oudezijds Achterburgwal, ondergaat een complete metamorfose.

Het gebouw, dat helemaal doorloopt naar de Oudezijds Voorburgwal, heeft

na het sluiten van het casino begin jaren negentig, jarenlang leeggestaan. Twee jaar geleden kocht woningcorporatie Ymere het complex, dat ruimte zal bieden aan een restaurant, vijf luxe appartementen en kantoren. Naar verwachting zijn de werkzaamheden begin 2011 gereed.

Alarm: 112

Politie:	
Niet spoedeisend	0900-88 44
Wijkteam Beursstraat:	
Buurtregisseur	
Noordelijke Burgwallen:	
Rob Oosterbaan	06 53 87 93 92
Brandweer:	
Alarmnummer	621 21 21
Centraal Bureau	692 93 94
Gezondheidszorg:	
GG&GD (Ambulance)	555 55 55
Eerste hulp (OLVG)	599 30 16
Centr. Doktersdienst	592 34 34
Kruispost	624 90 31
Dierenambulance	626 21 21
Gemeente Amsterdam:	
Internet:	www.amsterdam.nl
Stadhuis	552 91 11
Horeca Overlastlijn	421 45 67
Milieudienst	551 34 56
Ombudsman	625 99 99

Stadsdeel Amsterdam-Centrum:

Internet:	www.centrum.amsterdam.nl
Algemene informatie	552 44 44
Meldpunt Zorg & Overlast	552 44 42
Reiniging, bestrating, groenvoorziening	551 95 55
Inspectie Bouwen en Wonen	
ma/vrij 09:00-10:00	552 46 30

Nuon (Energie Noord West):

Afdeling Binnenstad	597 16 16
Openbare verlichting	597 26 26
Storingen elektra	597 12 34
Storingen gas	597 12 35

Dienst Stadstoezicht:

Hoofdkantoor	553 03 00
Algemene informatie	553 03 33
Reinigingspolitie	551 96 46
Wegslepen	553 01 63

Wijkcentrum:

d'Oude Stadt	638 22 05
--------------	-----------

Taxi:

TCA-Centrale	0900-677 77 77
Taxi Direkt	0900-0724
Stadsmobiel	441 00 55

Meldpunt overlast water:

625 00 99



Oktober

- 9 Stadtoezicht wordt ingezet bij de controle van prostituees, maakt de gemeente bekend.
- 21 Op het Damrak wordt een aantal grote reclameborden verwijderd.
- 22 Bij een treffen tussen supporters van de Kroatische club Dynamo Zagreb en Ajax op de Wallen arresteert de ME 38 personen.
- 30 De politie houdt twee personen aan op verdenking van een overval op een hotel aan de Kloveniersburgwal.

November

- 5 Casa Rosso - eigenaar Jan Otten krijgt na langdurig onderzoek op basis van de wet Bibob uiteindelijk zijn vergunningen
- 5 Hotel Krasnapolsky ziet vanwege de economische crisis voorlopig af van de uitbreiding van het hotel in de Sint Jansstraat.
- 7 Voormalige horeca- en hoteleigenaren, de familie Barazani, laten tal van onbetaalde rekeningen en ontevreden personeel achter nadat een deel van het imperium op het Damrak is verkocht, aldus Het Parool.
- 10 In Foam opent een expositie over sexbioscoop Venus aan 't Oudekerksplein.
- 17 De Hoerengracht, een kunstwerk van Edward en Nancy Kienholz is vanaf maart tijdelijk in het Amsterdams Historisch Museum te zien.
- 18 Burgemeester Cohen heeft ten onrechte vergunningen geweigerd aan een huurder van twee raambordelen aan de Oudezijds Achterburgwal en in de Barndesteeg.
- 21 Een arrestant van Oekraïense afkomst schiet zichzelf neer in politiebureau Beursstraat.
- 21 De gemeente wil een groep van prostitutiebezoekers instellen om misstanden in de prostitutie te kunnen signaleren.
- 22 Coffeshop The Green House wint opnieuw de Cannabiscup van het Amerikaanse blad High Times.
- 23 Een groep Turkse pooiers staat terecht wegens grootschalige vrouwenhandel onder andere op de Wallen.
- 24 Sinds de aanpassing van de APV in oktober heeft de politie 125 dealers van nepdrugs van de Wallen geveerd.

December

- 2 De politie start een decemberoffensief tegen straatcriminaliteit in het centrum van de stad.
- 2 Het Openbaar Ministerie vindt dat het te slap is opgetreden tegen pooiers en dat dit ook geldt voor de politie.
- 3 Jan Otten nodigt de bewoners van de Flesseman uit voor het Wereldkerstcircus in Carré om te vieren dat zijn bedrijf Casa Rosso toch vergund blijft.
- 4 Het stadsdeelbestuur wil enkele tientallen hotelappartementen in woningen van Krasnapolsky en Barbizon legaliseren. Het ministerie van Volkshuisvesting stelt een onderzoek in.
- 4 Georgina Verbaan gaat een rol spelen in een radioserie over de Wallen.



Redactie
en bestuur van
d'Oude Binnenstad
wensen u goede
feestdagen en een
succesvol 2010!



'Een paard onder controle houden is niet altijd eenvoudig. Het zijn krachtige beesten. Je bouwt er een vertrouwensrelatie mee op'

Politie te paard

Ze is regelmatig te zien op de Wallen, de bereden politie. Eén van de politiemensen te paard is Henk Polman (56), die regelmatig met zijn Nelis de buurt doorkruist. "We dwingen ontzag af. Mensen hebben veel respect voor zo'n groot beest. Het werkt behoorlijk preventief."

Polman is één van de 35 agenten die permanent te paard door de stad patrouilleren. De bereden politie bestaat sinds 1900. Tegenwoordig is dit onderdeel gehuisvest in Overamstel, in een hypermoderne manege, maar op een wat troosteloze locatie. Elke dag horen de ruiters in welke buurt ze worden ingezet. Vaak is dat op de Wallen. Polman: "De binnenstad trekt nu eenmaal veel toeristen en er is altijd veel reuring, zeker in de weekends."

Polman startte zijn loopbaan bij de bereden politie begin 1976 en is er sindsdien altijd gebleven omdat de sfeer hem zeer bevalt. "Toen ik begon kon ik nog geen meter paardrijden. Dat is nu natuurlijk wel anders. Een paard onder controle houden is niet altijd eenvoudig. Het zijn krachtige beesten. Je bouwt er een vertrouwensrelatie mee op."

Wildplassers

Toch lukt het zelfs de meest ervaren ruiter niet altijd het paard te laten doen wat hij wil. "Ze worden er bijvoorbeeld op getraind niet zomaar overal hun plas te laten lopen. Door een ziekte een aantal jaren geleden kan Nelis zijn plas niet altijd meer ophouden. Soms is dat



Polman (l.) op de bok...

lastig, bijvoorbeeld wanneer je net een wildplasser op de bon slingert," vertelt Polman lachend.

Dit is echter een uitzondering, want over het algemeen heeft de ruiter zijn paard volledig onder controle. "Dat moet natuurlijk ook wel, anders gebeuren er ongelukken. Voordat de paarden de straat op gaan worden ze ook uitgebreid getest en getraind," vertelt Polman. "Bij lawaai leren ze rustig te blijven. Ze worden geconfronteerd met vuurwerk en vuur waar ze overheen moeten springen, met groepen mensen en met loeiende motoren. Een groot voordeel van paarden is dat ze geen traanklieren hebben. Daardoor zijn ze niet gevoelig voor traangas of pepperspray."

Rijdt Henk Polman privé ook paard? "Nee. Ik verzamel wel paarden. Van hout dan."

Sinds de welzijnsinstelling IJsterk, waaronder het buurtcentrum valt, failliet is verklaard, hangen er donkere wolken boven de Boomsspijker

Geheim van de Oude Kerk



Juf Hoet met nieuw boek...

De ingrediënten voor een spannend jeugdboek zijn vrij simpel: neem een gebouw of plek in de buurt met een groot geheim en drie kinderen en een hond die onder het beleven van allerlei avonturen dat geheim oplossen. Bijna dagelijks komen dit soort kinderboeken uit en dat is dan ook niet de reden waarom de presentatie van Het geheim van de Oude Kerk afgelopen maand zo bijzonder was.

Zelfs niet vanwege wethouder Lodewijk Asscher (PvdA), die het eerste exemplaar in de Oude Kerk in ontvangst kwam nemen. Nee, het bijzondere van dit boek is dat het door kinderen uit de buurt zelf is ontworpen en gemaakt.

Eigen boek

Al sinds 2001 kunnen kinderen tussen negen en twaalf jaar in buurtcentrum de Boomsspijker onder de bezielende leiding van 'tekenjuf' Barbara Wichers Hoeth jaarlijks de cursus 'maak je eigen boek' volgen. In achttien á twintig lessen leren zij stap-voor-stap hoe een boek tot stand komt. Het verhaal gaat altijd over Bo, Dirk, Engeltje en haar hond Juultje, die een geheim op het spoor komen, en het wordt geschreven door bekende schrijvers uit de buurt. Het einde van het verhaal schrijven de kinderen zelf. Zij maken tevens de illustraties en binden het boek ook in. Wichers Hoeth: "Het is hard werken maar de kinderen zijn altijd erg enthousiast, temeer omdat het geheim ook echt geheim moet blijven en niemand daar nog iets van mag weten. Ondertussen leren ze niet alleen hoe je een boek moet maken maar ook schrijven, geschiedenis en vooral samenwerken." Het aardige is dat ook de ouders nog een taak krijgen in de afronding. Naast het eigen exemplaar dat ieder kind mee naar huis neemt, worden door de vaders en moeders nog een vijftiental boekjes gemaakt die onder meer naar het Stadsarchief, en de Koninklijke Bibliotheek in Den Haag gaan en voor het eigen archief van het buurtcentrum. Hiertoe kiezen de kinderen samen één eindverhaal uit en worden illustraties van de overigen gebruikt. Ook de eigenaar of beheerder van het gebouw krijgt een boekje.

Supercool

Toen de directeur van de Oude Kerk, Herbert van Hasselt 'Het geheim van de Oude kerk' ontving, zocht en vond hij sponsors voor een gedrukte uitgave met een oplage van maar liefst 22.000

stuks. Tijdens de presentatie dacht hij de kinderen te verrassen door mee te delen dat de opbrengst van het boekje ten goede zou komen aan de restauratie van het kerkorgel. De 'kunstenaars' vonden echter alles *supercool*, de belangstelling, de wethouder die speciaal voor hen kwam, hun boekje dat nu te koop ligt in de boekhandel en de champagne die werd geschonken, maar voor de opbrengst hadden zij toch een andere bestemming in gedachten dan de restauratie van een oud orgel. "Daar hebben wij toch niks aan, dan liever een groot discofeest."

'Het geheim van de Oude Kerk' is de achtste editie in de serie en niet de enige die in gedrukte versie is uitgekomen. Stadsherstel financierde enige jaren geleden ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan *Het geheim van de Kadijken* en niemand minder dan Koningin Beatrix nam toen het eerste exemplaar in ontvangst.

Failliet

De cursus 'maak je eigen boek' is erg populair en aangezien er maar tien plekken zijn, gaat de inschrijving volgens het principe: vol is vol. Docente Wichers Hoeth zou een tevreden mens moeten zijn, maar sinds de welzijnsinstelling IJsterk, waaronder het buurtcentrum valt, failliet is verklaard, hangen er donkere wolken boven de Boomsspijker. "Er is wel sprake van een doorstart, maar daar zijn we hier niet erg gerust op," vertelt ze. Ondertussen worden docenten niet meer betaald en is zij één van de weinigen die besloten heeft desondanks toch te blijven. "Het liefst zouden wij samen met al die vrijwilligers die hier werken de boel in eigen beheer hebben. De Boomsspijker is een vertrouwde, warme plek voor veel bewoners van de oude binnenstad. Er zijn hier talloze mogelijkheden voor kinderen maar ook voor volwassenen." Voor wie dat wil ondersteunen, liggen er in de Boomsspijker handtekeningenlijsten klaar die aan het stadsdeelbestuur worden overhandigd. Gelukkig voor de kinderen start 'juf' Barbara in januari gewoon weer met de nieuwe cursus. Het negende nummer, *Het geheim van de Lastage*, wordt dan opgevolgd door nummer tien, een jubileumnummer. En welk geheim daarin verteld wordt, dat is nog geheim.

Het geheim van de Oude Kerk is verkrijgbaar in de buurtboekhandel, de Oude Kerk en bij het Stadsarchief voor € 5,00. Vrienden van de Oude Kerk betalen een euro minder.